

12/2012

★ FREE ★ ZADAY ★

APPROVED
BY THE
INTERNAL
CODE
AUTHORITY

MIGHTY FRIGORINE

PASO

SUFFER

SWINGIN' UTTERS

Leflöher Crack

DebuStrol

BEASTIE BOYS

19.-21. 7. 2013 TÁBOR-ČÁPŮV DVŮR

~IX~

CENTRAL EUROPE'S LEGENDARY FESTIVAL

MIGHTY SOUNDS

I. STANDARDNÍ PŘEDPRODEJ

790 Kč {2.000 ks do vyprodání nebo do 31. 12. 2012}

II. LÍSTEK + CAMP VILLAGE DELUXE

CENA LÍSTKU + 250 Kč {vstupenka z aktuální vlny klasického předprodeje + vstupenka do Camp Village DeLuxe}

III. SUPERTICKET

990 Kč + dobírka 90 Kč {vstupenka, exkluzivní tričko, A1 limited plakát, placky, samolepka, v prodeji do pátku 14.12.2012}

IV. PARKING CAMP

- a) 2.000 Kč - osobní auto {3 stany a max. 5 lidí}
- b) 3.500 Kč - dodávka {4 stany a max. 9 lidí}
- c) 2.500 Kč - karavan {karavan a 5 lidí, připojení na elektrinu}

Navštivte stránky www.mightysounds.cz

Jak by řekl Přemet: „Podzim stojí za hovno, každej se rozplývá na tím, jak je to poetický období a jak příroda hraje všemi barvami, ale proč kurva nemůžou být stromy pořád zelený?“ S prosincem je to navíc ještě o dost horší. Depresivnější spojení, než zima, předvánoční nákupy a slinivkový záchvat z nekontrolovatelného přežírání, mě totiž už nenapadá. Když k tomu připočítám ledvinové kameny a fakt, že moje trávicí soustava je rozjebaná jak věnec Dolly Buster, tak je z toho depka jak blázen. No nic, pravda je, že vždycky může být hůř, tak se i přesto, co jsem právě napsal, snažím na život koukat pozitivně. Občas mou hlavou dokonce prolitne i průvan radosti a záchvaty euforie z toho, jakým způsobem se tento rok hýbe booking kapel a pokud to nakonec všechno dopadne, tak se máte fakt na co těšit. Catch 22, Leftöver Crack a Swingin' Utters jsou pro začátek, myslím, docela dobrý rozehrávácí kolo. A hlavně víze je taková, že bude lépe i v tomto ohledu, takže pokud vám tyhle čtyři potvrzené kapely udělaly radost už teď, máte před sebou období skvělých zpráv. Nerad to říkám, protože mě reklamy na Vánoce otravují úplně stejně tak jako vás, ale Superticket obsahující hromadu krásných věcí je úplně dokonalý dárek, takže se nad tím zkuste zamyslet, protože tím zabijete dvě mouchy jednou ranou. Navíc lze objednat i několik Superticketů naráz, čímž těch much pak zaplácnete mnohem více. Předávám žezlo nějakému sluníčkovějšímu človíčkovi a popřeji vám krásné prosincové čtení, pěkné Vánoce a almighty rock.

Fido

Redakce:

Fido, Přemysl Černík,
Kubaak, Marcel,
Vojta, Anselmo

Art direkce:

Marcel Musil

Foto:

Vojta Florian, Ing. Hromek

Inzerce:

Vojtěch Holub

vojta@mightysounds.cz

tel.: 721 269 057

Marketingová

spolupráce:

Marek Vohralík

marek@mightysounds.cz

tel.: 777 013 049

THE END IS NEAR

CENSUR

APPROVED

NAKUPUJTE NA WWW.MIGHTYSOUNDS.CZ

FIRST TIME EVER!

MIGHTY SOUNDS
19.-21. 7.
2013

SUPERTICKET

990 Kč
+ 90 Kč DOBÍRKA

FULL-COLOR
HIGH QUALITY
SILK-SCREENED

PÁNSKÉ NEBO DÁMSKÉ
TRIKO
SIZES S, M, L, XL

POSTER

PLACKY
NOVÉ DESIGNY

SAMOLEPKA
2013

SUPERTICKET SE BUDE PRODÁVAT DO PÁTKU 14. PROSINCE 2012

MIGHTY SOUNDS PRESENTS:

SOBOTA 20. 4. 2013 TIPSORT ARENA

(SPORTOVNÍ HALA HC SPARTA PRAHA, PRAHA 7 - HOLEŠOVICE)

SKA-P

690,- Kč V PŘEDPRODEJI NA: WWW.MIGHTYSOUNDS.CZ,
V SÍTÍCH TICKETPORTAL, EVENTIM, TICKETPRO A SAZKATICKET

SMUTNÝ PŘÍBĚH SE ŠTĚSTNÝM KONCEM O SMYSLU ŽIVOTA, HLEDÁNÍ PRAVÝ CESTY, POMALÝ INTERNETU A ROCK AND ROLLU...

Václav Šašek z Bříkova

SWINGIN' UTTERS

Když je člověku kolem třinácti, moc starostí asi nemá. Nemusí ještě každé měsíce platit alimenty na dva svěště, nemusí řešit důchodový přípojištění ani procházející technickou na svý starý škodárně. V tomhle sladkym období se jeví jako největší životní problémy vynášení koše, mytí rukou a zlomenej skejt! Osobně si na to pamatuju moc dobře, každý odpoledne jsem se proháněl po Letný na dáblově prkýnku s kolečkama a nic neřešil. Taký si pamatuju, že dlouhý zimní večery, kdy se samozřejmě nedaly brousit obrubníky zapadaný hnědou pražskou

variací na sních, jsem trávil za kompem. Internet byla ještě velká neznámá, pípání vytáčenyho připojení budilo v noci mámu a já se bál, že než se mi načte aspoň jeden obrázek s tou hanbatou slečnou, máma už si bude z kredence vyťahovat vařečku a moje předpubertální sklony řešit výchovně pěkně po staru. Tudíž paření různých her bylo to jediný, čím si člověk krátil čekání na jaro a slunečnou počasí. Mno, a „Tony Hók dvojka“ byla tenkrát moje jasně nejoblíbenější hra, tady se člověk stal na celý odpoledne profesionálním skejťákem, zavdával jak cyp a

žádné výron kotníku nehozil. Ale nešlo jen o civění do monitoru a krkolomnej prstoklad na klávesnici. Tadle hra měla totiž úplně geniální soundtrack a je v podstatě jedním z hlavních důvodů, proč jsem tenkrát propad punk-rocku! Svoje pecky tu měli třeba Bad Religion, Millencolin nebo Lagwagon... a Swingin' Uppers! Jejich Five Lessons Learned mě totálně odrovnala a v podstatě to byl právě tenhle song, kterej zasadil semínko mý pozdější náklonnosti k podobný hudbě. Žádný srání s mladou paní, pěkně nychle, poctivě, melodicky. Chraplavěj hlas a sociálně a politicky vyhraněný texty o tvrdým životě obyčejnejch lidí (což mi samozřejmě došlo až pozděj, když už jsem našel angličtinářce jen nečuměl na zadek, ale začal i poslouchat, jakže to s tou angličtinou vlastně je).

Ale popořadě, abychom si ujasnili, koho že to příští Mighty uvidíme! Swingin' Uppers založili v roce 1987 (!) parta kámošů v proslulěny Kalifornii, kde, jak to tak vypadá, se vlastně stejně ani nic jinýho než surfovat, jezdit na skejtu nebo zakládat dobrý kapely ani nesluší. K založení kapely, která si původně zvolila dlouhej název Johnny Peebucks and the Swingin' Uppers, se váže vtipná historka. Johnny „Peebucks“ Bollen, budoucí zpěvák, se tenkrát na nějaký party tak povyndał, že se prostě neudržel a vypustil nekontrolovaně obsah svýho močáku do gatí. To se stane i v lepšij společnosti, že jo. Johnny ale pak dostal hlad a s kámošema, pořad v těch samejch gatích, začel do nedalekého fastfoodu. Když platil, zeptala se ho místní pracovní síla, proč že má jako ty doláče tak mokry, jestli

venku prší nebo co. Johnny se prej tenkrát jenom suše podíval a bez okolků yamanovi sdělil, že se právě pochcal a ty doláče že se jako přilepily nevzpytatelnym proudou opilecký moči do cesty. Tomu se říká přístup. Kapela svýj název pozděj zkrátila na jednoduššij Swingin' Uppers, Johnnyum už ale jeho přezdívka „Peebucks“ zůstala naryf.

Pár let po založení kapely a po spoustě vypocenejch litrů krve na podiu v malejch klubech přišlo první album, pak další, pozvánka na proslulou americkou Warped Tour, pár dalších koncertů, předskakování Rancid, The Damned nebo Dropkick Murphys. To není špatný, no ne? Kapela se stihla svěřit na tehdejší nový vlně zájmu o kalifornskej punk-rock a její nejslavnější chvilky přišly právě někdy v druhý půlce devadesátke. Svým neučesaným stylem a koketováním

s rockabilly, country a irskou whiskey načichlým folkem se ale vždycky trošku vyjímali.

Na začátku milénia si kucí dali pauzu a rozutekli se do dalších kapel a bočních projektů jako One Man Army nebo Me First and the Gimme Gimmes. Před pár lety se ale vrátili v plný síle, což dokázali plackou Here, Under Protest z roku 2011. Ještě letos by Swingin' Uppers měla vyjít nová deska, kterou nám všem přivezou ukázat i do Tábora. Takže pokud neměli starý Májové pravdu a svět se letos v prosinci nepestřane točit (což je teda možný, protože na další rok se Lady Gaga chystá vydat nový album, možná právě toho se indiánský astronomové tolik báli), můžeme se na Mighty Sounds 2013 těšit na pořádnou punk-rockovou nálož od srdíčka! ✘

Pohrobci báječných Choking Victim v čele s nezaměnitelným hlasem Scotta Surgeona jsou geniální zprávou do Mighty kuloárů. Občas si člověk řekne, že už není možné přijít s něčím novým, že akordů je pár a všechny polohy hlasu od mumuru přes popový zpěv až po ječivý alt byly vyčerpány, či že neexistuje melodie, kterou byste už někdy neslyšeli. No a pak přijdou Leftöver Crack a vy na to tupě zíráte jako péro z gauče. Scott má totiž hlas úplně jiný a i ty melodie přesto, že jsou tak neuvěřitelně zapamatovatelný, zní taky úplně jinak a neotěile.

Kromě hromady hitů má tahle vypečená parta hodně špatnou reputaci, co se týče drog a rebelování. Zpěvák Scott aka Stza byl například zatčen, když po policistech házel koblihy, zatímco rozjařený dav skandoval "free fucking speech". Pokud to nebyl ten pravý důvod, pak závěr incidentu, kdy Scott na policisty namířil kytaru, jakoby to byl samopal a ječel "tenhle stroj zabíjí fyzly", určitě poslední kapkou byl. Tohle však samozřejmě nebyl jediný případ, v podstatě každý z kapely byl opakovaně zatčen za různé výtržnosti, což je více než sympatické.

Každopádně vraťme se na chvilku zpátky k muzice, o které by asi tento medailonek měl být. Leftöver Crack vznikli z rozpadlých Choking Victim v roce 1998. Hudebně si kapela dost dobře osvojila žánrový mix od klasického punk rocku přes ska, hardcore až po crust punk.

Tomu všemu dominuje parádně nakřápnutý hlas frontmana Scotta a tak výrazné melodie, že to člověku stává chlupy na ruce, nohy a mnohdy i jinde (a prdel tím nemyslím). Na svém kontě mají sice jen dvě desky, ale jsou zase tak dobré, že je to úplně buřt. Ta první s názvem Mediocre Generica vyšla na Hellcatu a ta druhá s názvem Fuck World Trade v roce 2004 na Alternative Tentacles. S tou první však měli setsakramentský problém, neb jí pro její kontroverzní název (a hlavně obal) dokonce i tak punkové vydavatelství jako Hellcat Records odmítlo vydat. Původně se totiž album mělo jmenovat Shoot Kids at School. Ač je to neuvěřitelné, album vyšlo 11. září 2001.

Kapelou zpočátku prošel kdekdo, například původní bubeník z Beastie Boys a Suicidal Tendencies nebo třeba předposlední bubeník The Slackers. Co naplat, po druhém albu a smrti bubeníka se kapela rozpadla a na prkna, jež znamenají svět, se vrátila až v roce 2007 společným split albem se Citizen Fish. Proběhlo ještě pár přestávek, především kvůli tomu, že se zpěvák usadil v Aucklandu, ale důležité je, že kapela je zpět se svým nabroušeným politickým punkem, který si nebere vůbec žádné servítky. ✘

CONFIRMED
MIGHTY SOUNDS 2013

Pay No Respect

Marcel

COME IN PEACE OR LEAVE IN PIECES!

Historie HC / metalových juniorů Pay No Respect není nijak komplikovaná. Během pětileté kariéry nadřídili britští junioři jeden demáč a dvě přísný fošny, kterými se zcela zřetelně hlásí ke svým žánrovým parťákům Terror. Formu ladí po všech evropských klubech snad každý víkend a všechno nasvědčuje tomu, že rank breakdown metal HC nafasoval velice slušnou posilu. Příkladný postoj a boj za správné věci je jaksí samozřejmostí, a tak se nezbyvá než těšit, až PNR provětrají batikované faldíky mightičích jamánků v brutálním circlepitu. ✘

Debustrol

KOLINSŮV MASAKR MOTOROVOU PILOU

Marcel, Vojta, Ondřej
Tráva Trávníček

Vánoce jsou, co? Svátky klidu a míru. Čas, kdy zavoní františek (vonný kužel, nikoliv Švadlena) a purpura, přibytky ozdobí vánoční jmelí, vládná ruka nabídne všem lidem dobré vůle rozkrojené jablko, děcka se dojemně batolí kolem Betlému, když tu náhle vzdychne rozřízne zvuk nakopnuté motorovky, protože: „Věřící maj' absolutní smůlu! Tak se všichni userte, je tady Debustrol!“ ➔

SPOLEČNĚ TOUR DEBUSTROL A TORR „KLADIVO NA ANTIKRISTA 2013“

- 25. 01. BRNO – MELODKA
- 26. 01. UHERSKÉ HRADIŠTĚ – MÍR
- 31. 01. OSTRAVA – BARRÁK
- 01. 02. OPAVA
- 02. 02. OLOMOUC – U-KLUB
- 08. 02. VALAŠSKÉ MEZIRÍČÍ – M-KLUB

- 09. 02. PROSTĚJOV – APOLLO 13
- 15. 02. JIHLAVA – KLUB JEŽEK
- 16. 02. ČESKÉ BUDĚJOVICE – FABRIKA
- 22. 02. LITOMÝŠL – KOTELNA
- 23. 02. KOLÍN – STARÉ LÁZNĚ

Pouze nemnoho tuzemských kapel dosáhlo statistických prodejů a bezmála kulturního postavení, aniž by jejich členové totálně nezmagořili, neprojebalí hmotné statky v bílém pudru a neskončili s pytlíkem lepidla u nosu, nebo se z nich nestali členové Walda Gangu. Debustrol nejenže patří k těm unikátním výjimkám, ale je navíc krátce a prostě geniální. Kapelu, která produkuje naprosto surový thrash metal s odpovídajícími texty, ale zároveň se nebere vážně (no, to je vlastně dost slabé slovo), prostě v tomto žánru nenajdete.

Stane se vám někdy, že na koncertě chytne záchvat smíchu? Na vystoupení Debustrolu je to normální! Dlužno podotknout, že salvy smíchu vyvolává jak dění na pódiu, tak pod ním. Dvacet hrozičů, deset vozřalejších motorkářů, skupina bitkařů v hromadném faktu, chlápek s berlema a tančící servírka pod pódiem s Debustrolem je totiž záruka špičkové zábavy. Tyto skutečnosti Mighty zine už prostě nemohl dále ignorovat a naše nová výkonná redakční rada jednomyslně odhlasovala obsáhlý rozhovor s frontmanem Debustrolu - Martinem „Kolinsem“ Kolinským.

Ahoj Martine, začneme od historie. 80. léta: časopis Metal Hammer, Slayer, Kreator, Destruction, nahrávání kazet, domácí výroba opasek a stahováků, satanismus, boj za dlouhé vlasy... Jak vzpomínáš na metalové časy za komunistického režimu v Mladé Boleslavi?

Ahoj! Pro mě s Melmussem to byly super časy. Jezdili jsme na černé burzy do Prahy a kupovali nahrané kazety s našimi idoly, které jmenuješ. Vydělávali jsme si na to ve fabrice v Mladé Boleslavi, kde jsme si i dělali sami stahováky a opasky s hřebíky a šrouby. Bylo jich tam dost, takže jsme toho vyráběli opravdu kvanta i pro kamarády. Přes bránu jsme

to přenášeli normálně na sobě, takže jsme chodili stále okovaní. Nějakou diskriminací od komoušů jsme tehdy moc netrpěli. Oni ti pitomci vůbec nevěděli, o co jde. Problémy přišly až když jsem byl v Hodoníně na vojně a někdo poslal kontrášům kazetu Vyznání smrti a nějaké fotky z koncertů a napsal jim, že tam jsem v kasinu. Pak začaly výslechy atd. Celkem nepříjemný. Dopadlo to tak, že to skončilo sametovou revolucí a já mastil zrovna hned v roce 90 do civilu, takže jsem se těšil jak to znova svobodně a bez různých povolení rozjedeme. No a rozjeli a doteď jsme se nezastavili. Paráda!

Kapelník Insanie Poly se nechal slyšet, že na konci 80. let hrála Insania co nejrychleji a co nejvíc tvrdě, čímž se jejich hudební snažení posunovala spíše ke sportu než k umění. Ty sám jsi žánr Debustrolu v počátcích definoval jako tzv. ultra mosh, což se nápadně podobá Polyho definici. Bylo to u vás podobné?

My hrajeme rychle dodnes, takže je to sport pořád. Debustrol je prostě o rychlosti, tvrdosti a nasazení. Chceme, aby se naši fans na koncertech vyřádili a zablblí si. Nehledáme ve své muzice žádné umění. Je to prostě rychle a doufám, že i dobře zahráný thrash metal s českými texty.

V historii na webu píšete, že jste se v roce 1991 na večírku ČT, který se protáhnul do ranních hodin, seznámili s Karlem Krylem. Muselo to být zvláštní setkání, když člověk vezme v úvahu to, jakou modlou byl po roce 89 pro mnoho lidí. Jaký jsi na něj měl tehdy názor ty? Jaký máš teď?

Bylo to nečekaný a bezvadný setkání. My jsme tam byli za totální vidláky mezi rádoby hvězdami našeho šoubyznysu. Úplně nečekaný byla tehdy deska Neuropatolog šestnáctá nejprodávanější v republice. No a Karel Kryl měl tehdy pořad na Svobodné Evropě →

Debustrol, 1988

a tu desku si oblíbil a celou ji tam pustil se svým komentářem, takže když jsme dorazili na Kavčí hory, hned se k nám hrnul a chtěl se s námi seznámit. Společně jsme tehdy seděli u stolu a pili. Karel měl s sebou samozřejmě svou kytaru, kterou nosil vždy a všude, tak jsme ho ukecali, aby nám zahrál pár svých kultovních písní a nakonec z toho byl soukromý koncert jen pro Debustrol. Fakt neskutečné zážitky. Karel Kryl byl prostě skvělej a pohodověj týpek. A můj názor se od té doby vůbec nezměnil.

Jednou jsme se trochu pohádali kvůli albu „Chytrá past“, říkal jsem ti, že jste měli album vydat jako B projekt Debustrolu, protože je to extrémní žánrový úlet – jako kdyby se Debustrol zhlédl např. v Suicidal Tendencies. Přitom je to zajímavé album, nicméně předpokládám, že to bylo asi velké poučení... Jak se na to zpětně díváš? V té době jsem byl oslepený a sypu si popel na hlavu. Měl jsi naprostou pravdu a je škoda, že jsme to neudělali jako projekt Cizáka a Kolínse, protože to opravdu není blbá deska. Dodnes si jí rád pustím. Akorát ty vzpomínky mám na to hrozné, protože jsem si tenkrát – a doufám, že naposled – myslel, že se Debustrol rozpadne. Takže to bylo velké poučení do budoucna.

Za jedno z nejtípnějších období Debustrolu považuju sezónu „návrst Cizáka“ (baskytarista, Debustrol opustil v roce 1997 a vrátil se o rok a půl později, pozn. red.), kdy se vaše koncerty proměnily ve velkou zábavnou show ve stylu Jackass (slavný seriál tehdy samozřejmě ještě neexistoval). Popsal bys nám tehdejší typické vystoupení Debustrolu?

Já ten seriál ani neznám. Ale naše vystoupení byla tehdy šílená. Basák Cizák měl po celým skichtu izolepu, takže nikdo ani nevěděl, o koho jde, a celý vystoupení jsme po sobě flu-

salí. Bylo to opravdu praštný a třeba když jsme hráli jako předkapela Iron Maiden v roce 1998 v Praze v malý sportovní hale, tak se manažer Mejdnu mohl pomínout. Když zjistil, že jsme si dovolili pofusat Ironům pódium, tak nás málem zabil. Tehdy to za nás musel jít vytřít a to se mu opravdu nelíbilo. Haha.

Celkem zvláštní je album „Rwanda“, jakoby přiškrknutý zvuk a spousta rafinovaných pasáží, kdy se vybaví finesy kapel typu Meshuggah apod., jak jste k takovému soundu dospěli?

A vidíš, teď jsem si Rwandu po delší době pustil a strašně mě to bavilo. Ty nápady a texty jsou fakt drsný a nekompromisní. Občas si říkám, kde se to ve mně vůbec bere. Zvuk jsem chtěl udělat moderní, tak jsme ho udělali prostě moderní. Kytarista Trifid mi to vyčítá dodnes. Teď mám spíše chuť udělat jasný sound thrashe osmdesátých let. Úplně se na to těším! Tak uvidíme, co z nás nakonec vypadne.

Martine, kolik Debustrol prodal celkové desek? Třeba 50.000?

Čověče, tak to přidej... Tolik se prodalo skoro jen první deska Neuropatolog. Myslím, že zatím konečné číslo je asi něco přes 100.000 desek. Což na tuhle malinkou republiku není špatný číslo. A vážíme si toho!

Málokterá hrající kapela se může pochlubit tribute albem, patnáct českých kapel vám vzdalo hold albem „Peklo takhle zní“, jak se ti líbí, řešil jsi to nějak?

Byl jsem hrozně poctěn. Oslovili mě kluci z časopisu Pařát a já jsem obdivoval, s jakou zapurtilostí a nadšením do celého projektu šli. Samozřejmě jsem se jim snažil co nejvíce pomoci, ale největší kus práce odvedli oni a za to jim patří velký dík! Dík patří samozřejmě i zúčastněným kapelám! Fakt super pocta!

Debustrol – Slayer, tyhle dvě jména často slycháváme v jedné větě. Ty sám jsi asi viděl hodně vystoupení Slayer, jak se na to díváš? Je to rutina nebo to má furt koule?

Myslím, že jsem viděl skoro všechna vystoupení Slayer v Česku. A to jak normálně před pódium, tak i z boku pódia, protože jsme s nimi v roce 2010 hráli ve festivalu Sonisphere v Milovicích, a vždy jsem byl nadšený! O žádném rutíně nemůže být vůbec řeč. Nehledě na to, že sedí za bicími nejlepší thrash metalový bubeník planety, Dave Lombardo, takže to prostě být nuda ani nemůže. Je to perfektně sestrojenej a super namazanej stroj.

Na festivalu Sonisphere jste hráli před 20.000 lidmi, takové publikum pro vás ale nebyla novinka. Máte rádi velké koncerty a festivaly, nebo se cítíte doma spíš v klubu?

Sonisphere byl splněný sen. Nejen, že jsme hráli před tolika fans najednou, ale ještě jsme se setkali tváří v tvář se svými idoly, jak na pódium, tak v zákulisí. Nádhernej super zážitek na celý život! Díky Tomáši a Přemku! Samozřejmě to vůbec nerozlišujeme, v klubu je ta atmosféra nadupanější a občas jsou i fans zranění, ale to k tomu prostě patří...

V thrash metalu je velká tradice anglického jazyka. Zahrával sis někdy s myšlenkou nazpívat nějaké skladby anglicky? Například se je naučit foneticky, jak to dělá řada českých kapel...

Debustrol je o českých textech, ať se to někomu líbí nebo ne. Samozřejmě jsme si tím zavřeli vrátka do světa, ale tak to prostě je. Zpívat anglicky není moje parketa a neumím to. Amíci by se tomu akorát smáli a říkali si – co je to proboha za vola...

Zaujala tě naopak v poslední době nějaká mladá kapela? ➡

Co měš v přehrávači v autě? Byls poslední dobou na koncertě něčeho, co tě opravdu zasáhlo?

Já jsem spíš staromilec a poslouchám své osvědčené kapelky, takže v tom jsem zabrdněnej. Teď momentálně poslouchám pořád novou desku svých oblíbenců Neurosis a nějak se té ponuřosti nemůžu stále nabažit, takže ji budu poslouchat asi ještě hodně dlouho. Poslední koncert, který mě opravdu nadchnul, neměl s metalem nic společného a byl to koncert Pearl Jam. To, co tam předváděl zpěvák Eddie Vedder, bylo neskuřtečny. Ten hlas, intonace, blbnutí s lidma, prostě dokonalej lídr rockový kapely. Vůbec jsem nechápal, kde se to v něm bere. Vychlastat za koncert dva litry červeného vína a zpívat jako bůh – to dokáže asi jenom on. Bomba!

Kdybys měl říct pět největších hudebních umělců všech dob, tak kdo by to byl a proč?

Já tohle nemám moc rád, tak to raději vynechám... Protože těch muzikantů je celá spousta, ale kdo mě ovlivnil na úplném začátku, byl první zpěvák AC/DC Bon Scott. Na toho nedám dopustit! To je můj idol z mládí a basta.

James Hetfield, Robb Flynn a Kolins teď nosí vesty s nášivkami starých metalových kapel, to je nějaká nová móda?

Haha! Ne, to není nová móda. To se jen vrací ta stará a my tři jsme na to už přišli. Za chvíli nás bude celý zástup. To se nebojí!

Váš bubeník Herr Miller dělal prý společně s Jardou Špulákem vedoucího na rockovém táboře. Víš o tom? Byls sám někdy na něčem podobném, jako je rockový tábor?

A jel bys?

Samozřejmě, že o tom vím, a nic špatného na tom nevidím. Já sám mám doma dvě dospívající dcery, takže vím, co to znamená vychovávat děti – i když na to asi nevypadám. Ale osobně bych na takový tábor nejel. Mně to stačí opravdu každý den doma.

Co by dělal Martin Kolíns, kdyby byl najednou donucen přestat dělat muziku?

Přemýšlel jsi nad tím někdy? Dokážeš si to vůbec představit?

Nedělal by vůbec nic... Chodil by na pívko s kamarády a nudil se jako kráva. No fuť, to je ale hnusná představa, takže o tom vůbec nepřemýšlím!

Na tvém facebooku se, dovolím si říct, téměř denně objevuje hláška, že jdeš „na dvě pěttipíva“. Ale ještě se tam nikdy neobjevilo, že bys šel běhat nebo na badminton. Jak jsi na tom vlastně se sportem?

Já myslím, že dost přeháníš. Ta hláška se tam objevuje max. jednou za dva týdny, což bych řekl, že není tak strašný a alkoholik určitě nejsem. Alespoň doufám... haha.

A co se týče sportu, hrál jsem za mlada hokej. S Melmussem jsme chodili do sportovní třídy, takže mě baví klasické zimní sporty – bruslení a lyžování. Hokej si taky občas plácnem s klukama z hospody, když je zamrzlel rybník Žabakor. Jinak to se sportem moc nepřeháním. Na pódiu si toho užiju dost. Ono odehrát v zakouřeném klubu 70 minut thrash metalu, kde hrajú na kytaru, řvu a stále klepu palicí, je sám o sobě sportovní výkon. A těch koncertů odehrajú v průměru kolem stovky za rok. ✕

REDAKTOŘI WANTED!

Hledáme!

Zapojte se!

Píšete? Nebo chcete psát? Máte pocit, že máte Mighty People co říct? Chcete být součástí týmu, který se na Mighty Freezinu podílí?

Není nic lehčího, zkuste to!

Ukázky svých prací posílejte na:
anselmo@mightysounds.cz

Marek Toman

PANNONIA ALLSTARS SKA ORCHESTRA: MAĎARŠTÍ SKA MISIONÁŘI V CROSSU

Pannonia Allstars Ska Orchestra vznikli v Maďarsku před devíti lety s jasným cílem – být v žánru nejlepší. Doma jsou dnes něco jako Fast Food Orchestra, The Chancers a Sto zvířat dohromady. V Čechách vystupují celkem pravidelně na festivalech, brázdí Evropu... a neúnavně se snaží propagovat tenhle styl. Mají svoje projekty pro velké sály, hrají taky retro covers starých jamajských songů. Do vlastní hudby klidně namíchají maďarskou lidovku, v zásadě je to ale hutné ska s melancholickými dechy. 28. 10. 2012 vystoupili v pražském Crossu – konečně!, jak říká jejich zpěvák Krša aka Lord Panamo.

Vypadáš krapet utahaně.

No, včera jsme hráli v Cottbusu. A pak byla párty, která se protáhla... znáš to.

Co hrání v Crossu? Je to prostě další koncert v řadě?

Kdepak. Konečně jsme tady! V březnu jsme vydali album The Terrifying Lovemonster, které

chceme předvést českému publiku. A Cross je jednak legendární, a za druhé vypadá prostě skvěle. Vzal mě hned, když jsem tu byl první (na Hulíděch tehdy vystupovaly industriální Paprsky inženýra Garina a Krša fascinovaně pozoroval nesmlouvavou práci s rozbrušovačkou – pozn. red.). Victor Rice nám vždycky říkal, že tohle je jedno z míst, kde hraje nejradši, protože lidi tady chápou, o čem mu jde. Těšil jsem se sem. Moc rád bychom taky vystoupili příští rok na Mighty Sounds, to budeme slavít deset let kapely, a bylo by super si tam zahrát.

Co je vaše nové album zač?

The Terrifying Lovemonster je dvojalbum, na prvním cédéčku je normálně PASO, ale poprvé jsme si zkusili konceptuální desku. Většina písniček je totiž o lásce – v nejrůznější podobě. Lovemonster, titulní písnička, je o strašidelné příšeře – ženského rodu, takže z toho je asi jasné, co a jak. Kromě obvyklého zvuku kapely jsou tam i některé nové styly, mento a taky víc věcí v rocksteady, které jsme předtím nikdy nehráli. A druhé album je nahrávka →

PASO Roots Rockers, to je náš vedlejší projekt, zaměřený hlavně na dub, reggae a věci do jazzu. Album tak ukazuje dvě tváře kapely. Celé to zmixoval Victor Rice.

Vydali vám to Megalith Records?

Jo, Megalith Records (pro trh ve Spojených státech a po Evropě) spolu s maďarským labelem Megadó v Maďarsku. Plánujeme taky, že by album mohlo vyjít v Německu u Rocking Steady!, no uvidíme.

Vztahuje se ten váš žánrový posun ke změně, která je vidět i tady v České republice, že je zájem spíš o rocksteady než o ska?

Ne. Pořád je to hlavně ska, jak ho při živých vystoupeních hrajeme, spolu s reggae. Ta celková nálada má ale fakt víc co dělat s rocksteady. Máme dokonce i cover jedné klasické skladby Ference Liszta, taky jako rocksteady.

No jo, vy jste koncertní hvězdy, v Budapešti budete vystupovat ve velkém sále, kde se hraje klasická hudba...

Je to hodně zvláštní zkušenost. Budeme mít dvouhodinový koncert spolu s Maďarským národním rozhlasovým symfonickým orchestrem, zahrajeme si symfonické verze písní PASO.

Takže v Maďarsku jste klasika?

No, můžete to tak říct (ironický smích). Dost často nás hrajou v rádiu, vystupujeme na všech festivalech, většinou na hlavních stagích, jsme v televizi, takže se dostaneme k lidem, kteří vlastně ska neposlouchají. My se je ale snažíme „vzdělávat“, máme PASO Traditional Ska Special: hrajeme covery ska klasiky, třeba Tootse and the Maytals. Dneska jsme už asi většinou lidí v Maďarsku dokázali vysvětlit, že tenhle žánr pochází z Jamajky, a o co jde. Tohle je jeden z našich cílů, hrát pro víc lidí než pro fanoušky subkulturního žánru, ale přitom zachovat věrnost kořenům, tedy tradičnímu jamajskému ska.

Jak je na tom ska scéna v Maďarsku?

Na koncerty bohužel chodí méně a méně lidí, podobně jako v celé Evropě. Místo toho přišla vlna rocksteady a roots reggae. Máme jenom pár ska kapel, které hrajou spíš two tone nebo ska punk. Fakt se snažíme, aby tenhle žánr na hudební scéně zůstal. U nás rozhodně nemůžeme zorganizovat nic podobného jako Mighty Sounds. Mívali jsme náš vlastní ska festival Big Skaland, jenže každý rok prodělával víc a víc, i když ta hudba byla tehdy pořád populárnější a naše show byly vyprodané. Museli jsme to vzdát.

A co se týká politiky v Maďarsku, cítíš nějaký vliv vládnoucí strany nad médii?

To, co vidím, souvisí spíš s hospodářskou situací. Lidí mají méně a méně peněz, a tak je neutrácejí za koncerty a cédéčka, což je logické. Ze všeho nejdřív potřebují jídlo, a teprve pak kulturu. A když jdou na párty, radši utratí peníze za alkohol než za lístky. Spousta klubů na venkově musela zavřít. Na druhou stranu některým festivalům se daří, protože lidí nemají peníze na dovolenou a radši jedou na fest. Jinak my jsme dost zřetelně na straně alternativy, na straně tolerance, se srovnání se současným establishmentem, a přitom pořád ještě můžeme hrát s Maďarským národním rozhlasovým symfonickým orchestrem, což je docela sranda. Pouští nás v rozhlase, který vládá dokonale kontroluje. Státní stanice Petőfi našťastí radikálně nezměnila svou hudební dramaturgii. Narůstající kontrola vlády je znát, doufám ale, že tyhle kanály zůstanou.

Takže vaše pecka Hungarian Dish a klip, kde si tak trochu děláte randu z nacionalismu, nikoho neštve?

Ne, ono je to vlastně o dobrém maďarském jídle. Takže když Hungarian Dish hrajeme, vytváříme pozitivní obraz země, a proti těm oficiálním programům, které mají propagovat Maďarsko, to děláme daleko efektivněji. ✘

CATCH 22 PERMANENT REVOLUTION?

U la la, je to tady! Není to vůbec malý ani tichý a už vůbec to nejsou ledajaký měkký prsa! Legendární ska punková metelice Catch 22 je opět na scéně, prvně v ČR a rovnou v Tábore, kam zapadnou jak nikdo jiný. Doufám, že tahle partička potěší nejen hrstku třicátníků, ale vůbec všechny příznivce třetí vlny ska a ska punku první jakosti.

Dohromady se dali v roce 1996 a mezi starší a víc zajeté kolegy, kterým do jisté míry hned první desku pořádně nakopali zadnice, se zařadili téměř ihned. Keasbey Nights byla ránou z čistého nebe. Syrová a nekompromisní, melodická a plná čtyřladvých hitů. Ještě ted mi běhá mráz po zádech, když si vzpomenu, jak jsem stál v Maximum Underground a se sluchátky na uších mačkal track za trackem. Už při prvních dvou jsem věděl, že si desku odnesu domů, a zároveň se nemohl dočkat, až to někomu pustím. Tahle deska ovlivnila jak ranné Fast Food Orchestra, tak i 2v1. Krleeshe (tehdy z 2v1) dokonce téměř pohltila. Byl to zkrátka naprostej masakr, na tu dobu neslýchaný.

Po ní však přišla dosti zásadní přeměna, odešel zpěvák a s ním i celá dechová sekce. V normálním případě by byl zánik kapely nevyhnutelný, nicméně Catch 22 se otřepali, doplnili své řady a na prkna se vrátili s hodně nabušeným EP Washed Up! Když mi doma tahle designově hodně vtipně zpracovaná deska přistála na gramci, vůbec jsem netušil, že tam už původní zpěvák není, jen se mi to zdálo nějak o dost tvrdší než Keasbey Nights. Velký úlet byla předělávka American Pie, kterou kluci zmáklí zcoverovat o rok dříve než Madonna. Stal se tak z toho jediný Madonnin hit, který jsem schopný zazpívat nazpaměť.

Bohužel ne každý v té době takto uvažoval. Pro některé fanoušky to byl pořádný šok. Jedna polovina se ke Catch 22 otočila zády a odběhla k nově vzniklé kapele původního zpěváka Streetlight Manifesto, druhá jim naopak zůstala věrná. Mezi oběma tábory bylo toho času takové pnutí, že samotní členové kapel museli rozběšněné fanoušky svými prohlášeními uklidnit. Každopádně od té doby uplynulo dlouhých deset let a mezi kluky z Catch 22, Streetlight Manifesto a jejich fanouškovskými základnami jsou válečné sekery nadobro zakopány.

Catch 22 poměrně přitvrdili a dokázali všem, že jsou plnohodnotnou kapelou. Vydali několik super desek – Alone in a Crowd (2000), Washed Up and Through the Ringer (2001), Dinosaur Sounds (2003) a zatím poslední Permanent Revolution z roku 2006. Samozřejmě jsem hodně zvědavý, kam se za ta léta vyvinuli, ale myslím si, že se nám všem bude hodně přástat pod kopyty. ✘

EMPIRE STRIKES FIRST!

FELIX

RED BULL VÁM BERE KŘÍDLA ANEB JAK KOCOUR FELIX NA VŠECH ČTYŘECH PŘÍSTÁL

Před pár tejdnama takhle otevřu facebook a moje zeď je celá lemovaná výkřikama typu „Felixi, si borec!“, „Do toho, Felixi!“, „Felixi, vezmeš si mě?“, tak si říkám, ty vole, Jágr se přece menuje Jarda, tak kdo je, do prdele, Felix? Tak trochu probrouzdám net a koukám „hmm, aha... chlápek, kterýho vynesel balón na kraj vesmíru a on pak skočil dolů... no to je vážně pecka...“. A z tohohle je devadesát procent mejch virtuálních přátel tak šíleně posranejch? Já vážně nevím, jestli sem cynik, nebo sem jenom poznamenaný tím, že Hitler byl rakušák, ale jako tak velká bomba, aby to muselo viset celej den na každým homepage na internetech, mi to prostě nepřišlo. Ani sem si to ještě nestacil nechat

v hlavě rozležet a už všichni fňukali, že je počasí jak na Majty a hrdinný holy skydiver do toho dneska nepude.

Uběhne pár dní a je to zase tady. Z radostných statusů mých cyber-kamarádů mi dochází, že Felix už si dělá svačinu a pokud nebude foukat a chcát, tak na to brzo pude. Ne, ani tentokrát mě to nechytlo za srdíčko. Přece není fér, že díky příležitosti, za kterou by každěj zapáleněj amatérskéj paragán trhal ruce jako Chewbacca, je tenhle Baumgartner najednou větší než Ježíš a při zadání slova Felix ho vyhazuje českěj Google hned za Slováčkem! Vlétž do kukaně, chvíli chill-outovat, skočit, padat, pak zmáčknout tlačítko, který pokud nezmáčknete, zmáčkne automat za vás. Je tohle vážně tak strašně cool a děsivě obtížný? Zvlášť, když je člověk na rozdíl od toho týpka, co skočil z podobný vejšky před 50 lety, v kombinéze a s vojenským padákem, voháklej do kostýmu Power Rangers za pár miliónů dolarů, kterej umí dělat toasty, má 27 000 televizních kanálů a vyhřívavý pouzdrou na koule, že by Tony Stark studem zalez někam do kouta.

Já bych nerad Felixovi nějak křivdil, netvrdím, že to byla prdel, ani že ten chlápek není frajer a nechovám vůči němu nějakou osobní zášť. Celej ten humbuk, co se kolem toho ale vyloup, mi prostě nějakým způsobem leží v žaludku. Red Bullu se každopádně povede na poli PR husarskej kousek a když už nikoho nezajímá Sebastian Vettel, natožpak Salcburskej fotbalovej mančaft, zvládl jednoduše stvořit novou modlu. Přes všechny moje pletky kecý takovej mazec sociální sítě nezažijou, ani až Usain Bolt uběhne stovku za 3,5 sekundy. No ale máme pár týdnů po události tisíciletí a nakonec to vypadá, že warholovskejch 15 minut slávy už jsou ty tam. Felix teda ještě kuje železo, dokud je žhavý a prej by docela rád fušoval do politiky po vzoru koho jinýho, než Amieho Terminátora. Tak mu přeje, ať nedopadne jako Jirka „Guma“ Slégr. Přemysl Černík

FAST FOOD ORCHESTRA

KŘEST
VIDEOKLIPU
KARMA
HOLIDAY

BUSTER SHUFFLE

UNITED KINGDOM

SUPPORT: SKA N' DAAL

13.12.2012 LUCERNA
START 20.00 PRAHA MUSIC BAR

WWW.BUSTERSHUFFLE.CO.UK

WWW.FASTFOODORCHESTRA.CZ

WWW.SKANDAAL.CZ

VSTUPNÉ: 140 / 190 Kč (PŘEDPRODEJ V LUCERNA MUSIC BARU: WWW.MUSICBAR.CZ)

Anselmo

Jak psal Vojta v minulým čísle: „guilty pleasure znamená něco, v čem nacházíme zvýšený potěšení, zároveň se za to ale trochu stydíme a často nechceme, aby o tom ostatní věděli“. Latka byla v listopadu zasnazena vysoko (i když u týchle rubriky by se hodilo napsat spíš nízko), jen co je pravda. Moje guilty pleasure nejsou úplně standardní. Já se za ně totiž nestydím! Pravda, není to zrovna věc, kterou bych se chlubil na potkání, ale ani za jednu z těch tří věcí níže se nestydím. Aspoň teda myslím.

XIII. STOLETÍ – ELIZABETH

Těhle song mám spojenej s jedním konkrétním místem a s jednou osobou zároveň (sory, Marci). V naprostý většině případů jsem jej totiž poslouchal vždy kolem třetí až šestý hodiny ranní u Marcela doma, po řádným tahu. Dekadentní a komická goth hymna v podání XIII. století se mi stala synonymem delirických večerů (nebo spíš rán). Trpí podobným hendikepem, jako DIO a Eminem, kteří byli zminění minulý měsíc – nemuselo by to být vůbec špatný, kdyby se všichni zmínění nebrali smrtelně vážně. Petra Štěpána, zpěvák skupiny, jste mohli potkat už v 80. letech na koncertech jeho tehdejší kapely HNF. Od té doby ušel pěkný kus cesty, zejména co se zesměšnění sebe sama týče. Elizabeth je toho zářným důkazem: téměř osm minut, ve kterých si muzikanti vystačí s přibližně stejně náročnými akordy jako řadová punkovka, laciný zvuk kláves imitujících kostelní varhany a ponurý zvuk... Co víc si přát ve tři ráno s trojkou v žíle?

MAX RAABE – OOPS, I DID IT AGAIN

Cover od Maxe Raabeho je tak debilní, až je geniální. Asi všichni si ještě pamatujete popovou hitovku od Britney Spears, která toho má za sebou ve svých 31 letech víc než celý Rolling Stones dohromady. Aspoň co se drog a ústavního léčení týče. Přiblíblé popová melodie vévodila hitparádám někdy okolo roku 2000. Max Raabe se s tím nesere a se svojí dokonalou image klubového muzikanta třicátých let a swingovým orchestrem si vzal song pěkně do parády. Abyste mě dobře pochopili – nestydím se za verzi v podání Maxe. Ta je, jak jsem psal, geniální! Připadám si ale jak pabl, když někde začne hrát původní verze od Shitney a já si nevědomky začnu pobrukovat cover verzi. To ale nikdo neví a nechápe. Jsem za idiota. Finito, šlus, tečka. Nikomu to neovysvětlím. Jo a mimochodem – podobných coverů má Raabe víc (Mambo No. 5, We Will Rock You atd.). Všechny stojej za to.

DENIS LEARY – RAKOVINU NEVYLÉČÍŠ

Z trochu jiného soudku. Denis Leary není zpěvák a Rakovina není song. Jedná se o spisovatele a jeho knihu. Smrtící gagy z arzenálu ultračerného humoru. Je to o sexu, drogách, smrti, rakovině plic, uřiznutých penisech a jiných pozitivních věcech. Jasně, je to místy dost jednoduchý, třeba když píše o chlapíkovi, který by chtěl mít po celým těle péra, aby mohl strašit ostatní týpky na hajzlech, ale co, člověk se chťe nechťe stejně zasměje. Prostě takový jednodušší čtení, který má ale občas i hlubší myšlenku. Jak už ale bylo zmíněno v úvodu, známým se tím sami asi nepochlubíte.

BĚČKOVÝ SERIÁLY

Sons of Anarchy, The Walking Dead, Star Gate... seriály, který maj společný přinejmenším to, že neoplývají kdo ví jakou kvalitou. Nebo snad myslíte, že tomu je u partičky motorového pseudogangu, kterému to nevěříte ani za mák, ale v podkresu se občas objeví Social D nebo Turbonegro, tak na to stejně koukáte, jinak? Nebo ta absurdita, jakou se seriál o zombie apokalypse? OK, devadesátminutovej film ještě může být fajn, ale seriál? Čím to chťej, proboha, plnit? Pořád novými zombíkama? „Hele, ty voe, tomuhle tentokrát upadla noha, ne ruka – jak překvapivě zápletka! To jsem, kurva, nečekal!“ O cestování mezi planetami napříč vesmírem, jako by se jednalo o Jižní spojku, ani nemluvě. Všechny maj vlastní společný ještě něco – jsou dobrým žrutem volného času, pomáhají nám po práci na chvíli vypnout. Teda aspoň mně.

XIII. STOLETÍ
„Ztraceni v Karpatech“
Happy Music (1998)

MAX RAABE
& **PALAST ORCHESTER**
„Superhits“

DENIS LEARY
„Rakovinu nevyléčíš“

SONS OF ANARCHY
(TV seriál)
Drama / Krimi
USA, 2008

SWORN TO SKATE

NOT TO HATE!

FINAL PARTY VIII

28. 12. 2012 ČESKÉ BUDĚJOVICE
MIGHTY BAR VELBLOD

START V 19.00
DO 21:00 UVÍTACÍ DRINK
POČET LÍSTKŮ STRIKTNĚ
OMEZEN NA 150 KUSŮ!

THE HOPE
SOUR BITCH
SNOWPUNK ORKESTRA
BOMBS FROM HEAVEN
QUEENS OF EVERYTHING

DJ ŘÍZEK

NIGHTY SPINDS

SLISOVATELNE VSTUPENKY 200Kč.
PŘEDPRODEJ VE FINAL SHOPU.
V PROBLEHU VEČERA LOSOVÁNÍ TOMBOLY.

Budweiser
Budvar

FINAL

www.mlademuzik.com

NOVEJ BAR

v centru Prahy
pro nevybouřenou
nejen
MLÁDEŽ

Prosinec 2012

- 7.12. Dj Baltazar: Mix žánru
- 8.12. Rude Audio: Ska, 2Tone
- 15.12. Dj Wrong: Punk, Mód a more
- 21.12. Tchichiman a Peterka: Punk, Hc a vše možné
- 22.12. Dj Papa Peters: Soul Funk Ska
- 28.12. Dj Šrouba a Angel: Staré Páky hrajou Punk
- 29.12. Monika a Krata: HC Punk Oi!
- 30.12. Melody Boys: Punk Ska Soul
- 31.12. Silvestr: Překvapení

Miluj hudbu, miluj pivo - Neňávid' nácky!!!

BEASTIE BOYS CHECK YOUR HEAD

Přemysl Černík

Když letos na jaře umřel MCA, všichni jsme to v kanclu svorně oplakali. Ještě dneska nám víst na nástěnce jeho obrovská fotka, kterou tam dal tenkrát Kuba. No prostě, děláme ska-punkovej festival a každé z nás poslouchá trochu něco jinýho. Kdybysme ale dělali nějaký Top 5 nejužšího Mighty týmu, věřím, že Beastie Boys by se tam vešli všem do jednoho. Tahle brooklynská banda na Mighty Sounds byl takovej ten sen, kterej by asi na vždycky zůstal jen snem, ale letos to bohužel tak nějak všechno skončilo.

Beastie Boys je jednoduše jedna z těch kapel, o snem člověk ani nemůže mít nerad. Když si vzpomenu, jak jsme na základce sjízděli Ill Communication, Check Your Head a Hello Nasty, zatímco čtrnáctiletý Kato rozjížděl Chaozz, rozleje se ve mně takovej zvláštní sentimentální pocit. Tyhle chlápci tady prostě byli strašně dlouho a celou dobu dělali geniální muziku. Rozjel se už v ranech osmdesátkách jako hardcore-punková kapela a název Beastie Boys si vybrali, aby měl stejnej akronym jako Bad Brains.

Pak přišel producent Rick Rubin a dost zásadním způsobem změnil svět, když téměř židovskejm výrobkům nakukal, aby se dali na hip-hop, a oni se během chvilky stali první respektovanou bělošskou rapovou kapelou.

Licensed to Ill byl blesk z čistýho nebe. Ne, že by to hudebně bylo něco tak zásadně novýho. Přeci jen už tu byli Run DMC nebo Public Enemy. Tahle deska, na který si v pár věcech zahostoval i toho času ještě vlasatej Kerry King ze Slayer (a objevil se i v klípech No Sleep Till Brooklyn a Fight For Your Right), prostě měla nějaký zvláštní kouzlo.

Beastie Boys byli v první řadě hlavně vtipný a přestože časem začli být i dost politicky angažovaní, tenhle nadhled jim vždycky vydržel, a to jak v textech, tak luxusních klípech jako Body Movin', Hey Ladies, Sabotage nebo Triple Trouble. Sympatický na nich bylo taky to, že nikdy nehodili nástroje do kouta a občas vyrukovali s nějakou pořádnou hardcorovou vypalovačkou (například celý EP Aglio E Olio), nebo si ujižděli na těch svejch vykulených funky-jazzových instrumentálkách. Jaká jiná kapela by si mohla dovolit po letech nečinnosti vydat desku jako The Mix-Up, na který nezazní jedinej vokál? Beastie Boys bylo totiž vždycky dost jedno, jestli jejich experimenty lidí zbláznou nebo ne a možná i díky tomuhle přístupu to nakonec pokračý vášlo.

Kapitolou sama pro sebe jsou však Beastie Boys naživo. Já osobně to znám bohužel jenom ze záznamu, ale i to bohatě stačí. Skvěle vyrovnaná show při který se třísti energie o všechny kouty haly. Chvilky hip-hopovýho diktování střídaj kytary a nikdo z těchto tří maníků nevydrží přilepený k zemi dýl než půl vteřiny. Na představu, jak s nima hopsá celý Tábor, nám prostě nikdy nedala spát a mluvit o Beastie Boys v minulým čase je vážně hrozně smutný. Aspoň pro útěchu se můžete pokochat filmem Awesome! I Fucking Shot That, kterej zaznamenává koncert v Madison Square Garden a je sestřihanej ze 40 kamer, na který točili náhodně vybraný lidi.

Když člověk dneska vidí a slyší ty zástupy vyložené debilního rapu, tak mu prostě ukápně slza nad tím, jak skvělý samplý a groovy tahle parta byla schopná vyprodukovat a jak parádně charakteristický hlasy a mocnou flow měli. Bici ukradený Bonhamovi z Led Zeppelin v So What'cha Want a podobný vylomeniny dneska už jen tak někdo nevymyslí. Zapomenout se samozřejmě nedá na Mix Master Mika – všemocnýho scratchujícího mága, kterej například ve 3 MCs and 1 DJ nakládá jako nikdo.

Beastie Boys budou jednoduše vždycky patřit do zlatýho fondu a ty mrtě božích věcí, co udělali, se budou poslouchat ještě za sto let. Čestný místo hned vedle The Clash, Pantery, Beatles a Rolling Stones je už naleštěný a připravený. Nakonec stále nemá smysl úplně házet flintu do žita. Třeba se Mike D a AdRock ještě do něčeho vrhnou. Možná jako dva Beastie Boyové, možná sólo, možná pod úplně jiným názvem a i když MCA je se svým chraplákem prostě nenahraditelný, asi by byla škoda, kdyby tahle humorem lemovaná cesta úplně skončila.

SO WHILE YOU SIT BACK AND WONDER WHY
I GOT THIS FUCKING THORN IN MY SIDE
OH MY GOD, IT'S A MIRAGE
I'M TELLIN' Y'ALL, IT'S A SACRIFICE

VÁNOČNÍ MIGHTY SOUTĚŽ!

PŘEKVAP
MNE...
OSTROVTIPEM!

SOUTĚŽÍME
DO 24. 12.
2012

ZASÍLEJTE E-MAILEM
NA ADRESU:
vojta@hpk.cz

**POŠLETE NÁM SVOJE NOVOROČNÍ PŘEDSEVZETÍ!
NEJVITPNĚJŠÍ VYHRÁVÁ!**

PRVNÍ CENA: 2 LÍSTKY NA MIGHTY SOUNDS 2013, TRIČKO MS, A 1 PLAKÁT, EKLUZIVNÍ BALENÍ
24 0,33 PIV BUDWEISER BUDVAR DVANÁCTKY

DRUHÁ CENA: MIKINA MIGHTY SOUNDS, TRIČKO MS, A 1 PLAKÁT, SAMOLEPKY, PLACKY,
EKLUZIVNÍ BALENÍ 24 0,33 PIV BUDWEISER BUDVAR DVANÁCTKY

TŘETÍ CENA: TRIČKO MIGHTY SOUNDS, A 1 PLAKÁT, SAMOLEPKY, PLACKY, PĚTILITR SOUDEK BUDWEISER BUDVAR

MIGHTY GIRL

~ DECEMBER 2012 ~

PHOTO:
VOJTA FLORIAN
MAKE-UP:
PETRA STAŠKOVÁ
MODEL:
KAROL

THE EPIC INDUSTRIALIST
TOUR 2012

**DEVIN
TOWNSEND
PROJECT**

**FEAR
FACTORY**

06.12.2012
PRAHA - ROHY

JRE.CZ | OBSCURE.CZ | OBSCURE.CZ | OBSCURE.CZ | OBSCURE.CZ | OBSCURE.CZ | OBSCURE.CZ

BACK TO BLACK TOUR 2012

SOAD

Hypnos

ADIMIRACI

- 12.12. PLZEŇ – POD LAMPOU
+ BRUTALLY DECEASED
- 13.12. PRAHA – NOVÁ CHMELNICE
+ BRUTALLY DECEASED
- 14.12. ČESKÝ KRUMLOV – FABRIČKA
+ MORTIFELIA
- 15.12. UHERSKÉ HRADIŠTĚ – KLUB MÍR
+ DESTROYING DIVINITY
- 16.12. BANSKÁ BYSTRICA – KLUB 77
+ SUBURBAN TERRORIST

14.12. PRAHA. FUTURUM

Brujeria

SUPPORT: JIG-AI

16.12.2012
PRAHA – FUTURUM

Anvil! The Story of Anvil (2008)

Režisér: Sasha Gervasi

Distributor: Abramorama

...1984... Bon Jovi, Scorpions, Whitesnake a Anvil jeli společně turné po celém světě. Všechny tyto kapely nakonec za svou kariéru prodaly milióny nahrávek...až na jednu...

Jestliže máte rádi dobře natočené hudební dokumenty, nějakou dobu už s kapelou objevíte všemožné štace za kus zvanec a jako malí jste brečeli u Lvího krále, pak si přistě, že vás Anvil dostanou na kolena. Radši si připravte pořádnou zásobu papírových kapesníků, ale tentokrát ne za tím účelem jako obvykle, když čučíte do monitoru či televizní obrazovky. Anvil je melodrama jako vystřižené z časopisu Napsáno životem, se scénářem, o kterém si leckterý hollywoodský režisér může nechat jen zdát.

Celý snímek otvírá scéna z jakési stadionové akce v Japonsku na začátku osmdesátých let, při které desetitisícové páry asijských očí přihlížejí, krom kapel jako Bon Jovi či Scorpions, i kanadským thrash metalovým pionýrům Anvil. Kytarista a zpěvák Lips ve stylových kožených kšandách zuřivě drhne struny obrovským dildem a dostává ryčící dav do extáze. Během další chvíle se v prostřihu objeví hudební ikony jako Lemmy, Scott Ian, Tom Araya, Lars Ulrich či Slash, všichni svorně pějí chválu a vzpomínající na to, jak je kdysi Anvil ovlivnili a jak by bez nich nikdy jejich kapely nebyly tam, kde jsou.

Pres úvod se dostáváme do přítomnosti, v níž po třiceti letech Anvil stále týrají své nářadí, ale bohužel nejen to hudební. Lips dělá kuchaře ve školní jídelně, bubeník Rob zase zedníka. Mezitím si kapela sem tam strhne nějaký ten koncert pro pár desítek lidí a do nekonečna natáčejí desky a kuje plány, jak znovu dobude hudební svět.

Dokumentarista Sasha Gervasi, jenž kdysi s Anvil jezdil jako bedňák, poté sleduje tyhle tvrdohlavé padesátníky na příšerně zorganizovaném turné po Evropě (včetně tragikomické zastávky v pražském Hells Bells), při natáčení další desky i při zoufalých pokusech zaujmout některou z velkých nahrávacích společností.

Situace, ve kterých se kapela ocitá, často vypadají až nereálně a krkolomně a smůla lepící se Anvil na paty jakoby nebrala konce. Kdo však má zkušenosti s působením v kapele, se rozhodně v mnoha epizodkách zhlédne. Zrušené či prázdné koncerty, prosvíhnuté vlaky, zuřící manželky, arrogantní manažeri labelů, neschopná rumunská bookerka – s tím vším zarputilí matadoři bojují jak Don Quijote s větrnými mlýny, a přesto ani na chvíli necouvnou a nesleví ani o píď ze svého rock'n'rollového snu.

Anvil jsou totiž přímo zosobněním rock'n'rollu. Jsou novodobými hrdiny, kteří až na občasné emocionální kolapsy mávají praporem vysoko a vše, co dělají, je nabitě tak neuvěřitelnou pozitivitou, že se vám skoro rozskáčou pixely po obrazovce. Dokument zasaňuje hluboko do soukromí i duši všech jeho protagonistů, a pokud by byl z pera nějakého šikovného scénáristy, určitě by občas působil trochu pateticky. Anvil jsou však opravdoví, stejně jako jejich vůle a zapálení „dělat to, dokud nebudou starý chlapi.“

Pokud se nacytíte, jak těmhle bláznům v jejich nekonečných peripetiích držíte palce, jistě vás potěší, že si na ně po vzniku dokumentu vzpomnělo pár „starých známých“ jako například AC/DC, vzali je pod svá křídla a vytáhli je konečně na pořádné tour.

Přestože hudební styl, kterého se Anvil dodnes zuby nehty drží, vám pravděpodobně nic neřekne, s lehkým srdcem budete muset uznat, že tihle chlápci si to prostě zaslouží.

Přemysl Černík

ANVIL

THE STORY OF ANVIL

CINÉ, TBC

LITTLE ORANS 1980 - ANVIL 1980 - STEVE "LIPS" LIPSIC 1980 - ROB REEDER - ANVIL THE STORY OF ANVIL - CHRISTOPHER LIPSIC - JEFF REEFER - ANDREW DONALDSON
 ANVIL THE STORY OF ANVIL - SASHA GERVASI - ANVIL THE STORY OF ANVIL - SASHA GERVASI - ANVIL THE STORY OF ANVIL - SASHA GERVASI

WWW.ANVILMOVIE.CO.UK

At fourteen, they made a pact to rock together forever.

They meant it.

Opa Mighty quíz style! Jako vždy vyžaduje od soutěžících co nejširší znalost! Šedesát typů buněk, nacházejících se v šedé kůře mozkové, s největší pravděpodobností dostane během svátků vánočních solidní nářez, takže odkládati kvíz se nedoporučuje!

Vždy je dobré mít po ruce:

- a) 20cm díčka
- b) Moby Díčka
- c) Vojtu Dyka

Pro muslimy je zcela zásadní četba:

- a) Korán
- b) Kapitán Korkorán
- c) Hejno vran

Na vánoce rozdáme:

- a) dárky
- b) párky
- c) neplatné marky

V dubnu se v Praze rozjede:

- a) skopové
- b) Skype
- c) Ska-P

Mighty Sounds řídí:

- a) děti
- b) kmeti
- c) ilumináti

Ježíšek je:

- a) bůh
- b) fellák
- c) dobřej típek

Který řádek čísel je nejlepší?

- a) 16 - 98. 24. 1011
- b) 19. - 21. 7. 2013
- c) 48 - 51. 1. 2259

Zpěvák Nickelback, Chad Kroeger, vopíchal:

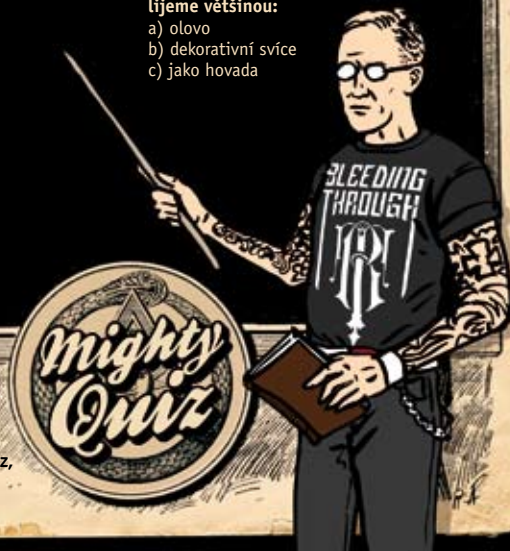
- a) Avril
- b) Anvil
- c) celej Amityville

Jack Black hrál ve filmu:

- a) School of Rock
- b) Mature Women Get Black Dick
- c) Blekota a Mekota

Během svátků vánočních ližeme většinou:

- a) olovo
- b) dekorativní svíce
- c) jako hovada

Správně, špatně, prostě nějaké odpovědi můžete zaslat na marcel@mightysounds.cz, vylosovaným pošlu dárek k Vánocům!

PÁTEK 14. 12. ~ KLUB 007, PRAHA

TALCO (SKA-PUNK, IT) + LEGENDÁRNÍ SKAPARÁDA

START: 20:00, ZAČÁTEK SKAPARÁDY: 22:00

VSTUP NA KONCERT: 200Kč / VSTUP OD 22:00: 50Kč

Kubaak

SKAPARÁDU NAPADNOU TALCO!

Jízda jak sviň se chystá 14. 12. na Sedmíčku! Italští skapunkaři Talco si to rozdají s vestřejma týpkama, co chroustají vinyly. Tahle noc nebude krátká!

Talco, taková ta kapela, co vás dycky rozpaří. Můžete mít rádi grind, Scooter, uloudaný pičoviny, Dvořák nebo Ska-P, je to fuk. I kdyby Talco hráli v Rudolfinu, tak to skončí masakrem. Někdy se v rámci určitých hudebních stylů prostě vyloupne něco, co je něco víc než jen průměr a naživo dokáže strhnout, i když vás normálně podobný kapely nezajímají. A máte-li rádi ska-punk, tak si z těhle taliánskejch sympaťáků poserete kýty. Jak známo, na jih od nás je skvělý podnebí pro tenhle typ muziky a navíc italština a španělština dokážou těmhle hurá pesničkám dodat tu správnou říznost. A to není vše! Za prvně se Talco vrací tam, kde to všechno před skoro 20 lety začalo – na Sedmíčku. A za druhý k tomu bude nejlepší afterpárty, jakou si může obyčejnej smrtelník přát: Skaparáda! Impresáři Buqi a jeho kumpáni Path, Roman, Kuře, Prince Upsetter a Gax ze Skotska. Jestli tohle přejijete bez pořádný kocoviny a parádního zážitku, tak to bude jedinej tím, že si spletete akci a pudete místo na Strahov někam jinač... Tě pic!

**HELL
PARTY**

7
HETIRUBSÍ PARTY VE MĚSTE

13. 4. 2013, Roxy/NoD, Praha

www.hellparty.cz

Předprodej zahájen. Budete se bát!

SERIÁL SUBKULTURY, NO. 2: DEPEŠÁCI

Osmdesátý léta a brány západní muziky jsou stále zavřeny na rubej klíč. Šmel se s kazetama, pásky jsou vyděny od nekonečného kopírování a Pragáč dělá co může, aby v Pakulu zahrál Sir Elton John svého Rocketmana. Jedna kapela si tu ale v bėjvalym Československu, přestože doslova „načerno“, vydobyla takový postavení, že Jakeš i Husák muselí couvnout a prostě sem ty anglický chalány pustit. Jinak by asi revoluce proběhla o chvilku dřív.

Depešáci jsou prostě absolutní světový unikum. Metloši, punkáčci, diskanti – všichni mají nějakým způsobem širší referenční bod. Depeche Mode ale tvoří žánr, módu a styl sami o sobě. Samozřejmě ne každéj vyznavač „muziky pro masy“ pohrdne vším ostatním, co hudební scéna nabízí. Pár kousků z řad gothic roku, electro a new wave, co přeževják i pravověrné depešák, se najde. The Cure, Erasure, OMD, možná Duran Duran a určitě Oceáni. Tohle všechno ale jde až v druhý řadě a Bůh je jen jeden, respektive čtyři.

Černý křiváky, černý rifle, černý boty, prostě jedna velká černá oslava. K tomu si trochu podmáznout oči, vystříhat a nagelovat ježka do pořádný kostky a může se vyrazit do ulic vyprovokovat nějaký veksláky nebo metaláky (pozn. red.: depešáky a metloše nakonec smířila společná láska ke kapele Paradise Lost). Bejt pořádnéj depeš ale není jenom o desígnu. Člověk musí znát všechny texty a i když jim nerozumí, protože sou řeči, kterou nezná, se podle nich chovat. To znamená bejt trochu smutnej, citlivěj a ztraceněj v tomhle světě, ve kterym se všechno počítá jenom ve velkym.

Bejt depešák chce vědět, jestli Dave Gahan nosí trenky nebo slípy, jakěj používá Martin Gore šampón na svoje kudrlinky, kolik Andy Fletcher vykouří průměrně během koncertu malborek, občas obřečet Alana Wildera a zajít si na koncert Recoil. Je to prostě celý o víře a oddanosti, a přestože pelvický pohyby štramáka Dejva jsou zvláště pro ženskou a čtyřprocentní část fandů důvodem k okázalý hysterii, každému do jednoho je jasný, že Diem v tomhle polyteistickym náboženství je pan Gore. A rozhodně ne Al Gore.

Tak jsem skoro na konci a náš produkční majty depešák Fanouš si určitě myslí, že jsem ho nečekaně ušetřil. Chyba lávky! Franta sice už pár let nenosí kožený kalhoty, ale posledních 20 let si žádnou, během pár dní vyprodanou, synfákovou party rozhodně neodpustil. Jeho sbírka samozřejmě obsahuje většinu singlů i Gahanovo nepovedený sólovky. Takže pokud jste z Tábora, Skříčova nebo Sezimáku, víte, kde máte konzultovat!

Přemysl Černík

REPORT: Futurum, Praha, 1. listopadu 2012

NEVER SAY DIE!

TOUR 2012

WE CAME AS ROMANS, BLESS THE FALL, STICK TO YOUR GUNS, FOR THE FALLEN DREAMS, OBEY THE BRAVE, AT DAWN WE RAGE, THE BROWNING

Když právě začínáš číst tohle, nepřestávej, nebo se ti stane něco špatného! Chichichi. Takže teď jsem si pojistila, že se musíte dozvědět něco o Never Say Die Tour 2012 ve Futuru a také nějaké další věci.

Celý měsíc probíhala nejvíc natěšenost! Vošéfovat lupení pro feláky (obscure.cz díky!) nebyl problém, takže stačilo pohrotit bad girl look a letíme do metalkokóma! Nemalý základ proběhl u Buldoka a přesun do Futura jel už docela v kulích. Šatna byla obsazená asi už ve čtyři odpoledne, ale jako celebrity jsme naše vytuněný hábity pořešily, takže cajk. Lehkej výpek nastal s Obey The Brave, který jsme kvůli všem těm zásekům prostě prošvihly. Žádný masterpiece to prej stejně nebyl, a mám aspoň jejich nový tričko, takže supr. Po nich následovali Stick To Your Guns, což bylo jako nejvíc hlasitý a že jsem si zapomněla špunty do uší, tak to šlo dát jen chvilku, prostě smůlička.

Konečně ale nastoupili! Bless the fall, takže omg a nejvíc kotel přímo pod pódiem. Hardcore feneček

Beau Bokan byl fakt šilenej a dával to nejvíc!

Zvuk byl opět trest, ale circle pit jel furt, takže supr. Po tomhle námrdu už We

Came as Romans nebyli v takovém

tlaku a navíc, co si budem povídat,

jsou trochu Zounaři. Takže následoval lehkej pofel s kapelama u

merče a tím vlastně jinak skvělej

večer skončil.

Marcí Metaksa Musilová

SUFFER

MELODIC PUNK MATADORS

„The Final Chapter Tour“

06. 12. Praha

Klub 007 Strahov

07. 12. Plzeň

Pod Lampou

08. 12. České Budějovice

Mighty Bar Velbloud

27. 12. Třeboň

KKC Roháč

SBOHEM A ŠÁTEČEK!

Vojta

Suffří veni, vidi, vici chtělo by se říct. Třeboňští chasníci (neboť k Třeboni se svorně hlásí) se patnáct let klouzali po rybníku zvaném šoubyzns a nyní věší brusle a další cajky na hřebík. Činí tak bez velkého haló, jak je jejich zvykem. Smuteční věnec v podobě posledního alba upletli vlastnoručně a celou Final Chapter pietně vykroužili do černých drážek LP desky. Jak se říká - do pekla na pořádném koni - půjde o takzvaný „gatefold“, což je LP album, které se dá otevřít jako knížka. Stejně tak se nám v následujícím rozhovoru otevírá jihočeský kulturní dělník, výtečný basák a především nám blízký přítel Vikkouš. →

Čau Vikku, po nějaký době se Suffer zase dostalo pozornosti a to v souvislosti s vašim mini turné a připravovaným albem, po němž nastane váš exitus. Než se ale dostaneme k současnosti, mohl bys shrnout, jak jste fungovali cca od roku 2007, tedy od vaší poslední nahrávky Suffer Strikes Back?

HELL-o! Jojo, je to tak, třebaňští kaváři naposedl vytáhnu do boje!

Prehistorie Suffer sahá do roku 1996, kdy se tři kámoši Wyrul, Ledy a Opitz dali dohromady jako kapela Wrong Joke. Když přestala být kapela „špatným vtipem“, přetransformovala se v kapelu Suffer. Od té doby je stálá jak sestava (kromě krapet vrtkavého postu basáka – teda až do mého příchodu někdy po roce 2000), tak žánrový zaměření (víceméně) – melodickéj punkrock s hardcorovějma prvky. Zlatá éra Fat Wreck kapel. Ve stylu Good Riddance, No Use, Bad Religion a podobnejch partiček. Po vydání Strikes Back jsme asi rok dva poctivě hráli jako dřív, ale časem se nám omrzelo hrát furt ty samý věci, sto let stejnej playlist. Takže jsme se zařekli, že dokud to celý nepřekopem a nebudem mít nověj silnej materiál, tak na živý hraní kašlem. Vrhli jsme se na nový songy, ale protože kapela pro nás dycky byla „jen“ koníček, všichni máme své práce a rodinný životy, nikdy jsme neměli žádnýho manažera, který by práskal bičem a kopal nás do prdelí, tak se to všechno vleklo jak svinič. Já pak navíc na nějaký čas dezertoval do Švajcu, s úmyslem se tam trochu zabydlet. Kluci mezitím nelenili, na basu zaskočil třebaňškej kámoš Midín a náš zpěvák Wyrul si mezitím vybudoval nahrávací studio Rec'n'Roll, kde jsme po mým návratu začli „nahrávat“. No a najednou je to pět let no... Snad si to dobře pamatuju, už je to let, víd...

Rychlá odbočka, název Suffer Strikes Back jen parafrázuje populární frázi, nebo máte rádi Star Wars?

Haha! Oboje! Spíš než parafrázování to mělo význam, že jsme to ještě nezatáhli. Byla to první „deska“, co jsme natočili od A do Z sami, právě ve studiu Rec'n'Roll. Vydali ho sami a po dlouhý době, takže jsme tím jako „vrátili úder“.

Jak už bylo zmíněno, vydáváte poslední album a jedete k němu turné, po kterým ukončíte svou činnost, což je mimochodem podobný tomu, co loni udělali švýcarský Tight Finks. Proč deska a tour? Chcete udělat poslední tečku za nějakou životní fází, stanovit oficiální konec kapely, zavzpomínat na starý časy?

Nejde o konec světa nebo tak něco, cejtíme, že už jsme v tý naší knížce pár stránek od konce a chceme, aby ta poslední kapitola stála za to. Takže jak píšeš. Tečka za životní fází. Už sme starý fotrovej, nemáme čas dávat to na plný koule, jak kapela potřebuje. Mladý vořešský kapely nás vácňouja a ten náš staromódní pangrok už stejnej skoro nikoho nezajímá. Slavíme letos 15 let kapely a přijde nám lepší to zatáhnout včas, než začít být trapný. A deska? Máme materiál, za kterým si stojíme a se kterým se serem už sto let, tak nám přišlo škoda to nechat jen tak vyhnít... A hlavně chceme eště naposedl vyjet na veřejt, na koncerty, začít tu jedinečnou prdel v dodávce na cestě, spát u kámošů na podlaze ve spacákách, cpát se po nocích bagetama a tak.

Co můžeme od nového alba Bee-Songs From The A-Cide čekat? Jak se na něm pracovalo?

Starou dobrou saří klasiku - občas popík, občas hardcore, melodický kytary, chytlavý singalongy, umíoukaný zpěv a špatnou angličtinu přece! Haha! A jak se na desce pracovalo? Dlouho. Netlačil nás čas ani peníze. A to není vřidky úplně dobrý. Na jednu stranu to vypadá, že člověk není ve stresu, že to musí stihnout namlátit za dva dny, ale na druhou stranu tě nic nekope do zadku. Ale domácí pohoda je zas k nezaplacení... Podrženo sečteno, bylo to dlouhý, ale fajn.

Bee-Songs From The A-Cide vyjde jen na vinylu. Proč, co pro vás vinyl znamená?

Za patnáct let kapely vyšlo 5 desek a všechny jen na CD. Já jsem vždycky snil

o tom mít desku, vopravdicko, asfaltovou. Je to nesmrtelný médium. Kazetám odzvonilo (jasně, jsou dost hipster, takže se teď budou samozřejmě vracet...), CDčka jsou v řiti, ale vinyl je věčný! Můžeš si ho pusit jenom doma, je to takovej malý rituál. Máš ho hezky doma ve skříňce, vinyl se nepučňou, nedaj se tahat do auta, nedaj se jim vylámat zoubky v krabíčce... Doma mám miliardu cedéček – pomotaný krabíčky, pálenky, nepálenky, poškrábaný, vouchmatý, prázdny obaly... Ale vinylu si vžím daleko víc. A navíc k hardcore/punkovej scéně patří jako vole ... jako... teď mě nenapadá vtipný a trefný přirovnání, prostě k tomu patří!

Věřím, že každá malá kapela si sem tam pohrává s myšlenkou, jaký by to bylo být slavněj, hrát na velkejch pódiích, prodávat statisíce desek. Jaký ambice měli Suffer?

My jsme byli v první řadě vždycky hlavně parta kámošů, který baví dělat spolu muziku a jezdit po veřejt. Ze zlatejch časů jsme balancovali na ostří – smrdělo to smlouvama s velkejma firmama a výhledem na to být „slavný“. To víš, že nám to všem vonělo, kdo říká, že by nechtěl být slavněj a že „hraje jen tak pro sebe“, ten podle mě keca... No a my jsme si takhle jednu sedli, před sebou jsme měli nabídku na smlouvu a řekli sme si „tak co, chlapi, chceme to takhle?“. Dalí jsme si dohromady všechny pro a proti a rozhodli se zůstat tam, odkud jsme vzešli a nic nehoriti. Prostě nám to za to nestálo a nechali jsme ten nablejskej vlak ujet... A už vůbec se nám nechtělo skákat, jak někdo cítí píska.

Nepříjemná otázka – po mnoha vystoupeních bylo kradmo slyšet: „Suffer jsou supr, perfektní, ale ten zpěv tam vůbec nesedí.“ Nikdy v kapele na toto téma nastaly pochybnosti?

To není nepříjemná otázka. Taková je realita. Pochybnosti samozřejmě nastaly, ale bez pochybnosti by to přece ani nešlo. Něko má rád holky, druhěj zase volky. A my máme rádi oboje. Suffer jsou Suffer. A zpěvák Suffer je Wyrul. Odjakživa. A tak to i bude. Bis zum bitteren Ende... Našla by se spousta lepšíh basáků, bubeníků, kytaristů, ale my prostě táhnem za jeden provaz. A kdyby vypad jeden, šlo by to do kopru celý.

Suffer má zároveň nejbliž ke kapelám z vydavatelství Fat Wreck Chords, některé se staly celosvětovými stars, některé téměř zkrachovaly. Čím si to vysvětluješ?

Každá doba má svoje favority. To platí pro všechny směry, nejen hudební. Jednu chvíli něco frčí a je děsně „in“ a „vyhajpovaný“, za pár let po tom neštěkne ani prašiej čokl. Fat Wreck hrálo hodně dlouhou dobu v punkrocku první housle, ale teď už je to spíš (aspoň podle mého názoru) takový retro. Jak psal Russ z Good Riddance v říjnovym zinu. Ve zlatejch časoch Fat Wreck (a Revelation, Victory a mnoha dalších) byla celosvětová „scéna“ daleko smeknutější, kapel bylo mň, žánry se prolínaly... Dneska může mít kapelu každěj, kdo má do prdelu díru. Kérky si na krk a ruce napráskáš za pár dnů, správný hadry si nakoupíš online a pěkněj oučes už ti taky vyfouká každěj druhěj kadeřík.

Punk, ve zkratce - '77 (classic), '82 (hardcore punk), '90 (skatepunk), 2012 (mainstreamovej rock) - co pro tebe vlastně pojem punk znamená?

Punk pro mě asi ze všeho nejvíc znamená nebejt ovce. Nespokojit se s tím, co ti někdo naservíruje, ale šhánět si informace, kde se dá a dělat si svůj vlastní názor a nenechat se manipulovat. To je pro mě punk! Miluju hamburgery, piju colu, jezdim ve fordu, rád nosim značkový hadry... a stejnej si myslím, že jsem pořád punk. Spousta pravověrnej punx by mě poslala do prdele jako největšího komentata, ale to je jejich věc. Mě jde hlavně o to, mít svůj vlastní názor, stát si za ním a nepřevlíkat kabáty podle toho, jaká se zrovna nosí barva.

Souhlasil bys s tvrzením, že po poměrně jasně odlišitelných fázích se punk vyvinul ve v podstatě mainstreamovej rock, jak je naznačeno v předchozí otázce?

Nemyslím si, že by se veškerěj punk světá přetransformoval do mainstreamu. Punkovej vohěn pořád hoří, roděj se nový kapely... Potřeba určitý revolty tu byla, je a bude pořád, takže si

myslím, že se to tak pěkně a přirozeně točí. Lidi se méně, stejně tak lidi v kapelách. V dnešní době těch internetů je všechno daleko rychlejší, občas až splašený, řek bych. Já osobně proti mainstreamu nic nemám. Poslouchám spoustu mainstreamových věcí, protože mě bavěj a stejně tak neposlouchám spoustu alternativních kapel, protože mi prostě nic neříkaj. Co se týče velkých punkových kapel, tak se mi líbí, jak to dělaj třeba Rancid, Bad Religion nebo NOFX, ale už mi moc nesedí styl (nemyslím hudební) třeba Ska-P, Anti Flag nebo Exploited. Tam už tomu prostě tak nějak nevěřím. Ale asi nejhorší pro mě je to, co se stalo s Misfits – mojí nejoblíbenější punkovou kapelou. Tam to šlo do hajzlu totálně.

Mají členové Suffer jiný hudební projekty? Máte ještě chuť se zabývat muzikou ve smyslu být v kapele, nahrávat a koncertovat?

Ty jo, těžko říct. Všichni jsme dost vytiženi a teď to vypadá spíš na papuče a budování rodinných hodnot. Ale myslím si, že to stejně nevydržíme dlouho. Jakmile k tomu jednou čuchneš, už nemůžeš přestat. Ale že bysme za dva roky dělali slavnou reunion, to fakt v plánu nemáme. Nejdřív za pět let! Haha. Někjaký projekty se už teď nřsujou, ale je moc brzo o tom mluvit.

Vikku, původem jsi z Prahy. Co pro Suffer znamenalo fungovat, řečneme, mimo centrum dění, tedy hlavní město?

„Za starých dobřejch časů, v daleký pohádkový zemi...“ to všechno fungovalo jinak. Praha vždycky byla centrum. Byla tu ta Sedmička a táta Vlček, víd... Ale když se ohlídněš zpátky o deset let (a víc), nebylo to jen o Praze. Strakonícím se říkalo „Mecca hardcoru“, na severu to jelo v „divnomuzice“, žily i další města. Kapel bylo míň, než dneska a drželo se tak nějak víc pohromadě. Takže být mimopražskej nebyl podle mě žádný velkej handicap.

Na to bych navázal další otázkou – sám jsi jedním z těch, který se velkou mírou zasluhujou o to, aby to v Budějčích žilo. Na českobudějovickou je, podobně jako třeba na tábořsku, solidní hudební podhoubí. Jak bys charakterizoval tamější scénu?

Podle mě to tady žije a funguje úplně stejně, jako kdekoliv jinde. Stačí, aby se v nějakým městě objevila (aspoň trochu) dobrá kapela, nebo parta kámošů, co spolu sdílej nadšení pro nějakou společnou věc a ono se to už pak nějak rozjede samo. V ČB a jižních Čechách byly už v těch „zlatejch časech“ kapely, který ve svý době tak nějak určovaly směr a spousta ➔

z nich hraje do dneška. Tyhle kapely inspirovaly nové kapely a ty po nich přebíraly žezlo a jede se dál. Hodně ze starých ještěřů, který kdysi dáááávnou vydávali ziny psané na stroji a dělali koncerty Sick Of It All a Converge v hospodách, to táhne do dneška. Choděj na akce, nosej trička Agnostic Front a prostě furt žijou to svoje, i když pochopitelně ne každéj den. Já sem se sem přestěhoval před 11 rokama, právě kvůli Sufferer a od ty doby tady praktikuju svoje pražský móresy. Haha. Pořádám koncerty, tahám sem kapely z celého světa a nenechal sem se odradit provarama (a že jich bylo!), ani blbějma kecama, který se tu na mě z různých stran sypou. Věřim tomu, co dělám a nevzdávám se.

Minimálně v okruhu přátel se o tobě ví, že jsi velkéj příznivec Švýcarska. Jaký vidíš rozdíl mezi českou a švýcarskou hudební scénou či průmyslem?

Česká republika a Švýcarsko jsou naprosto nesrovnatelný země. Máme úplně odlišný náтуры a úplně jinak naprogramovaný mozky. Tam prostě všechno funguje a platí to i pro alternativní hudební „průmysl“. Každá sebeamatérštější kapela má možnost lusknutím prstu získat finanční podporu od svého města, případně kantonu. Musej doložit, že ty prachy neprochlastali, ale naložili s nima tak, jak se dušovali, když o ně žádali. První rozdíl. Když chceš vydat desku, můžeš si zažádat o příspěvek. Dostaneš ho, ale musíš se automaticky zaregistrovat ve SUIISA, což je švýcarská OSA. Spíš švýcarská obdoba OSA. U nás je OSA zlo. Ve Švajcu funguje tak, jak by měla – peníze jdou muzikantům a každéj může nahlídnout v jaký míře, jak se co rozdělilo a kam co šlo. Navíc jak jsou tam hrdý na „to svoje“, tak třeba Tight Finks dostali příspěvek na vydání desky od spolku starousedlíků města Thun... Švýčarí maj prostě rádi svůj ordnung a vážej si věcí, který se roděj v nich „doma“, bez ohledu na to, jestli je to jejich šálek čaje, nebo ne. My sme v porovnání s nima banda zevláků a jsme hrozně zahleděný sami na svůj písček. Tim ale nechc j glorifikovat Švýcarsko. Všechno má svý pro a proti.

Často si lidí z různých odvětví hudební branže stěžujou, že dělat okolo muziky je dneska hodně těžký. Zmíněná státní podpora je mizivá, lidi na koncerty chodí málo, za žurnalistiku se platí tak, že nemáš na chleba, hudební časopisy postrádají odbytiště a vydavatelství se zavírají, stejně tak obchody se subkulturním oblečením, cédečkama a deskama. Vidíš to taky tak?

Jasně, doba je splašená. Na jednu stranu se ke všemu dostaneš strašně jednoduše, na druhou stranu to má hodně negativních dopadů. Internet vládne. Na netu seženeš všechno – objednáš si CDčko (pokud ti nestačí si ho stáhnout), tričko, na youtube vomrkneš klíčky i celý konžiky, tištěný časáky šly do kopru, nebo se z nich staly sračky, protože se musely zaprodát, aby přežily. Stát nemá na důchody a zdravotnictví, tak proč by měl solit prachy do kultúry (nebo nedejbože školství!) a tak. Důvody? Jsme zhejčkaný líný prasata. Lidem nevádí jít se vylejt do báru a nechat tam 1200 za večer, nebo si po netu objednat ty správný hipsterský brejle za čtyrku. Ale jít na konzík a dát za vstup 100, nedejbože 150... To už ne.

Vznikání a zanikání vydavatelství a subkulturních krámků je smutný, to každopádně, ale podle mě je to přirozenéj vývoj. Takovej poddruh evoluce. Ono se to podle mě zase srovná. Dřív nebo pozděj přestane lidí bavit pořad jen lajkovat a vytáhnou zas prověrat svý upocený zadnice. Když jsme u těch subkulturních obchodů, nechci dělat reklamu, ale podívej se na Final, nebo třeba na Punkturu – myslíš, že si stavěj baráky a kupujou jachty? Velký hovno. Perou se s tím a hledaj si svoji cestu. Kdo chce, hledá způsoby, kdo nechce, hledá důvody. A co se týče toho, že „na koncerty chodí málo lidí“, to je síce pravda, ale podívejme se na to z druhý strany a budme rádi, že chodí vůbec někdo! Mě už to věčný kňourání na tohle téma leze krkem. A vidím v tom jeden obrovský přínos – pěkně se nám vyselektuje, který kapely za něco stojej a ty, který to dělej jen pro pár špinavejch zlaťáčků a falešnou slávu. Za „česťák a pivo“ se bude dáť jezdit dycky. Jen si kapely musej uvědomit to, proč dělej to, co dělej, a co vlastně chtěj...✘

KIDSANDHEROES.COM
PUNK ROCK X-MAS
100% TRADITIONAL
100% RIOT 100% PARTY
DJ: Jenda Peterka
THE FIALKY
STARÉ PUŠKY
NEŽFALEŠ ZATREST
15.12.12 - MATRIX - PRAHA
OPEN: 18:30 / START: 19:00 / VSTUP: 180,- / WWW.MATRIXKLUB.CZ
22.12.12 - S-CUBE - OLOMOUC
OPEN: 19:00 / START: 19:30 / VSTUP: 150,- / WWW.SCUBE-OL.CZ
SPECIALNÍ HOSTI PRAHA: GANGNAILS MUERTI!
SPECIALNÍ HOST OLOMOUC: Saints & Sinners
MIGHTY FREEZINE
LAVY BATTAR
KIDS AND HEROES MAGAZINE

ROCK CAFÉ PRAHA

Národní 20, 110 00 Praha 1 – www.rockcafe.cz

- so 01. 12. **POHÁDKOVÝ POMERANČ 2012**: Program: SLAPDASH ROCKABILLY a další live, soutěže, tombola, dražba, afterparty s DJs z Radia Wave! Začátek 19.00 - vstup zdarma
- po 03. 12. **DRAGONFORCE** (UK) + special guest: **EAGLEHEART** (CZ) (předprodejní cena 600,-)
- út 04. 12. „FreeZone“: **1st CHOICE, CONTAMI NATION, SWANFLOWER** vstup zdarma
- st 05. 12. „FreeZone“: **BROUMBAND** (“Atentáty Tour 2012” míří do finále!) + host: **ATD** vstup zdarma
- čt 06. 12. „Nová generace“: **HOLDEN CAULFIELD, WILD TIDES, POST-HUDBA, SCHWARZPRIOR** (100,-)
- pá 07. 12. „**Bandzone Showcase 2012**“: (100,-/vstupenky pouze v místě!!!)
- so 08. 12. „**Rabbi Darkside & DJ Zajazza European Tour**“: **PLANET HOUSE JAM** (křest Reflection EP), **Beatlife Label: DJ Nester, DJ Zajazza, DJ Jorgos** (120,-/150,-)
- ne 09. 12. „Stop Hate! HELP!“: **TRIO ROMANO, MAGNETIKUM, OhJeez, ANCIENT GROOVE**
Benefiční koncert In IUSTITIA. (100,-)
- st 12. 12. „Život se tě neptá tour“: **ZAKÁZANÝ OVOCE, ZOČÍ VOČÍ** (SK) + host: **MISS GOD**
(130,-/předprodeje v sítích Ticketstream a Ticketportal a Klubu Rock Café/160,- v místě)
- čt 13. 12. „Andělská párty 2012“: **CARTONNAGE, THE SPANKERS** + překvapení!!!
(200,-/vstupné pouze v místě!)
- pá 14. 12. „TyNikdy Label Live!“: **IDEA, REST, PAULIE GARAND, MC GEY, DJ FATTE** (140,-/180,-)
- so 15. 12. **BUDOŘ STARÉ DÁMY** (křest CD Láva) + host: **LAJKY** (120,-)
- út 18. 12. „FreeZone“: **RYBIČKY 48** (10.narozeniny kapely a premiéra a křest DVD!!!), hosté: **LAST TIME, COOKIES, písničkář PEKAŘ** vstup zdarma
- st 19. 12. **TRABAND** (130,-/160,-)
- čt 20. 12. **TLESKÁČ** (150,-/180,-)
- pá 21. 12. „Konec světa nebude“: **SUNFLOWER CARAVAN, PANKIX** (křest CD) (120,-)
- so 22. 12. „Rock Café Contest“: **3. MALÉ FINÁLE** (aktuální info na www.rockcafe.cz) (50,-)
- út 25. 12. „FreeZone“: **L.A., VOXEL** vstup zdarma
- pá 28. 12. **LUNO** (poslední koncert před delší koncertní pauzou!!!) (150,-)
- po 31. 12. „New Year's Party 2012/2013“: **IMODIUM, PRAGUE CONSPIRACY, DIRTY BLONDES** Warm-Up & After DJ CZECH MIKE / Otevřeno od 19.00 (199,-/250,-)

DIVADLO POD LAMPOU PLZEŇ

předprodeje vstupenek: Music Records (Dominikánská ul.), rezervace vstupenek: www.podlampou.cz

- so 01. 12. **DARK UNDER THE LAMP vol.7, LYR** doom metal, **SOMNUS AETERNUS** doom death, **NOCTURNAL PESTILENCE** black metal
- po 03. 12. **SHOSHANA** (IZR – ex Carusella) indie rock/Tel Aviv, Host: **THE DRAIN** dirty garage nr
- út 04. 12. **Občan K.** Plzeňská premiéra celovečerního dokumentárního filmu skupiny Ztohoven.

31. 12. 2012 | 19.00

ROCK CAFÉ

**IMODIUM | PRAGUE
CONSPIRACY | DIRTY
BLONDES**

warm-up & afterparty DJ CZECH MIKE

vstupné 199,-/250,- | více na www.rockcafe.cz

Na realizaci projektu „Rock Café - multikulturní výchovné“ v roce 2012 poskytl hl. město Praha účelovou dotaci ve výši 72 mil. Kč.

st	05. 12. TOMÁŠ KOČKO & ORCHESTR world music/folklor
pá	07. 12. PIPES AND PINTS, DIRTY BLONDES, SUFFER, CHEERS!
st	12. 12. VADER (PL), HYPNOS + support, death metal
čt	13. 12. A BANQUET indie – alternative
pá	14. 12. TOTÁLNÍ NAsAZENÍ, STICK, INDIÁNSKÁ REZERVACE punk rock
so	15. 12. BACKSTAGE PARTY IN HEAVEN vol.2, EINE KLEINE BANG BANG, MODERN DAY BABYLON, ZUBATHAA, NEVER LEFT BEHIND, OTHERPARTS metalcore hardcore
út	18. 12. ANETA LANGEROVÁ turné „NAHRÁVÁME!“
pá	21. 12. ZNC Tradiční předvánoční koncert plzeňské legendy!
so	22. 12. wyF#?, SLUNOVRATOVY PAPSRSKY, HROZNĚ MOC electro – punk alternative
út	25. 12. V3SKA, SILÁŽ ska, aggro punk
st	26. 12. HIGH GAIN + host, rock progressive
čt	27. 12. FLATTUS, CONCRETE, metalcore crossover
pá	28. 12. NEON REDNECKS party!!!
ne	30. 12. SILVESTR PRO NEDOČKAVÉ vol.8, MORDORS GANG, BOMBS FROM HEAVEN rockabilly – punk rock'n'roll

OBSCURE PROMOTION

obscure.cz

čt	06. 12. DEVIN TOWNSEND, FEAR FACTORY	Praha, Roxy
st	12. 12. VADER, HYPNOS + support	Plzeň, Pod Lampou
čt	13.12. VADER, HYPNOS + support	Praha, Nová Chmelnice
pá	14.12. VADER, HYPNOS + support	Český Krumlov, Fabrička
so	15.12. VADER, HYPNOS + support	Uherské Hradiště, Mír
pá	14.12. CONVERGE, TOUCHE AMORE, A STORM OF LIGHT, THE SECRET	Praha, Futurum
ne	16.12. BRUJERIA + support	Praha, Futurum
so	02.03. CANNIBAL CORPSE, DEVILDRIVER	Ostrava, Garage

BARRÁK MUSIC CLUB

Havlíčkovo nábřeží 28, Ostrava | www.Barrak.cz | tel.: 777 930 936

so	01. 12. hip-hop SOUL2FLOOR BATTLE, CONCERT, PARTY - GIANT GORILLA DOG THING (USA), DJ TRUMASTR (USA), HOSTÉ ODJINUD, DJ ČESKI A DALŠÍ
ne	02. 12. punkrock STREET DOGS (USA), THE DOWNTOWN STRUTS, BOMBS FROM HEAVEN, BARROCKERS

po	03. 12. ska/rocksteady THE VOID UNION (USA), GENTLEMEN'S CLUB + SUPPORT
čt	06. 12. alternativa TY SYČÁCI, KVĚTY
pá	07. 12. metal SALAMANDRA, ROXIN PALACE (IT)
so	08. 12. rock ROCK'N'ROLL TOUR BĀRY ZEMANOVÉ & BAND, IMODIUM, GOODFELLAS, AIRFARE
po	10. 12. orchestral art-rock THE RED PAINTINGS (AUS/USA) + SUPPORT
pá	14. 12. electro - worldmusic PANJABI MC (UK), SPECIAL GUEST: EVOLUTION DEJAVU
so	15. 12. mix - X-MASS 2012 HENTAI CORPORATION, ATARI TERROR, ANTIGOD, AWRIZIS, SUPPORT
po	17. 12. death-grind BRUJERIA (MEX), MALIGNANT TUMOUR, SPASM
st	19. 12. post hardcore OUR PEOPLE VERSUS YOURS (UK), SCARLETT AVENUE + SUPPORT
čt	20. 12. rock THE PARANOID (SK)
pá	21. 12. punkrock END OF DAYS PUNKROCK PARTY 2012 - FROM OUR HANDS, NSOS, MADFALLS, RETRO JOKERS, MY PRODUCT
so	22. 12. metal ED HUNTER FEST VOL 5 - IRON MAIDEN REVIVAL, INSANE, APERION, SOLAR SYSTEM
st	26. 12. hip-hop VLADIMÍR 518, PRAVDIVÝ ARGUMENT + SUPPORT
čt	27. 12. rock/metal CAST OF MIND, OFF AXIS, ACID STATION
so	05. 01. rock'n'roll - glam SECOND KITCHEN, SWEET LEOPARD, CHRISTMAS
pá	18. 01. hip-hop PSH, SAFARI + SUPPORT
so	19. 01. punk PIPES AND PINTS, DIRTY BLONDES + SUPPORT
so	26. 01. metal 13 LET ČASOPISU PAŘÁT
ne	27. 01. metal KRISIUN (BRA), SUICIDAL ANGELS (GR), ABYSMALL DAWN (USA)
čt	31. 01. metal DEBUSTROL, TORR
út	05. 02. punk TARAKANY! (RUS) + SUPPORT
po	11. 02. punk UK SUBS (UK), TV SMITH (UK) + SUPPORT
čt	14. 02. ska SKANKSHOT (D) + SUPPORT
pá	15. 02. ska/hip-hop ROCKY LEON
čt	21. 02. alternativa PSÍ VOJÁCI
ne	10. 03. punkrock HI-FI SPITFIRES (UK) + SUPPORT
út	12. 03. death-metal DIABOLICAL (SWE), SOULDRAINER (SWE), WARHEIM (SWE)
pá	15. 03. rock'n'roll THE CARBURETORS (NOR), BOMBS FROM HEAVEN + SUPPORT
ne	31. 03. metal ASCENDANCY, ABSTRACT ESSENCE + SUPPORT
čt	30. 05. punkrock DEADLINE (UK) + SUPPORT

CROSS CLUB

Plynární 1096 / 23, Praha 7 | www.crossclub.cz

- so 01. 12. **BASS CASEMATE** (RSD (UK), Mad4Bass, Ism & Turner, Mustakillah. Ans, Franill)
BASS TRAP STAGE (Subject Lost live, Ghonzales, Tvprodukt, Abu)
DIVADLO NP (Teatr Novogo Fronta - Dybbuk)
-
- ne 02. 12. **OZVĚNY ANIFILMU** (Krátké animované Horory)
WORLD MUSIC STAGE (Afronomad Sound a hosté)
-
- po 03. 12. **LOS TEKKENOS** (Ala Crew a hosté)
-
- út 04. 12. **UNIFICTION V CROSSU** (Unifiction & Mutanti hledaj východisko a hosté)
BREAK STAGE (Messbrothers, Saboteur)
-
- st 05. 12. **FUNKY REGGAE NIGHT** (Megaphone, Bug n Dub, Shoe Cut a hosté)
DNB FIRE (Drumbassterds Crew)
BIOKÁF (film Nedotknutelný)
-
- čt 06. 12. **CRUST PUNK NIGHT** (Gomora, North mores, Kruger, Demarche, Tales Of Error a host)
-
- pá 07. 12. **FORBIDDEN SOCIETY** (DJ Hidden (NL), Forbidden Society, Shmidoo, Swedza, Dirty Boy b2b Brock, Nikisha, Dukor, Misology, Snookey, Sidelock, Thinngy, Sicky)
-
- so 08. 12. **ELECTRO VOLTÁŽ** (Iphaze (FR), Push the Button (DE), Electro Dee, Skritek, Dr Smeghead)
BREAJBEAT.CZ STAGE (Line of Sight, Kaplick, Saku, Adelight)
-
- ne 09. 12. **ELECTRO SWING** (Bobby Hukot, MGL a host)
-
- po 10. 12. **LOS TEKKENOS** (Urna a hosté)
-
- út 11. 12. **CROSSKA** (Void Union (USA), Meteleska, Peeni Walli)
ELECTRO SWING GIPSY NIGHT (Medis a hosté)
-
- st 12. 12. **ROCK N ROLLS ROYCE** (The Unholy Preachers, Strapones, Remember The Heroes a host)
PYTHAGOREAN COMMA (Abu a hosté)
BIOKÁF (film Svatá čtveřice)
-
- čt 13. 12. **BUNCH FEST NIGHT** (Jet 8, Prosecution, KungFu Girlz a hosté)
-
- pá 14. 12. **UNITED FORCES OF DUB** (Sandeeno (UK), Fireson (KEN), Riddimshot Band, United Forces of Dub a hosté)
-
- so 15. 12. **DER KLANG 2** (Mutaro (DE), Fractal live, Psyrix, Ondrej Psyla, Plech & Ejczka)
DEEP & TECH HOUSE (Alex Neivel & Alexi, Ian Metty, Jungleboy)
-
- ne 16. 12. **WORLD MUSIC STAGE** (Afronomad Sound a hosté)

- po 17. 12. **LOS TEKKENOS** (STK a hosté)
-
- út 18. 12. **CROSS&OVER** (Anything Goes, Petting Zoo, Psychic a hoté)
BIOKÁF (film Bourneův odkaz)
-
- st 19. 12. **DIMEBAG DARELL MEMORIAL NIGHT** (BWTS, Diphteria, Vibrathorr, Beligerence, Intestacy a hosté)
PSYTRANCE STAGE (Ondrej Psyla, Gondar, Jandis)
-
- čt 20. 12. **STRUMMER NIGHT** (Ray Gange (UK), Vince White (UK), Chancers a hosté)
-
- pá 21. 12. **DEORBITAL NIGHT** (BTK (BRA), Mikkno & Sin Eater, Frenzy aka Lolliita, Soldik, Mersi, Vitt3k, Koobl)
REGGAE PUNK BREAKS STAGE (Don Letts (UK), Tchichiman & Peterka, Mikkim, Alert)
-
- so 22. 12. **TY VOLE!?! X** (Tuco. Akira, Merak, Norman Bates & Chick B2B, Sine, Blackfool, Denoir)
DUBSTEBLOG KILLOUT (Z-Kat, Dryman, Dirty Little Toaster, Stifler Selecta, Alexandrovic, Insane, H.D.A.)
-
- ne 23. 12. **JAMASTER RAP** (Febio & Afa Rastafa a hosté)
-
- po 24. 12. **JEŽÍTEKK** (MSD live (FR), Hesed live (DE), Hungry Beats, Majkl NSK, Mejra NSK)
ELEKTRO BÁL STAGE (Skritek, Electro Dee, Dr Smeghead a host)
-
- út 25. 12. **HULIDI** (Hudba, literatura divadlo)
REGGAE STAGE (Boldrik, Cocoman a hosté)
-
- st 26. 12. **PIRATES PORT** (Format C (FR), Prosex Sound a hosté)
-
- čt 27. 12. **PSYTRANCE** (Chors (SK), Ondrej Psyla, Rahmanin)
ACID MINIMAL STAGE (Autist, Appu, Bare)
-
- pá 28. 12. **DRUMSTATION** (Lavela (UK), Shufunk (UK), Beast 67, N.e.d, Clarius Symphony, Volume Plus)
AUTHENTIC LABEL STAGE (Rudeboy, Nitrous, Misology, Peejay & Panorama)
-
- so 29. 12. **REGGAE SKA DUB NIGHT** (Telka a hosté)
-
- ne 30. 12. **FUNKY SOULNIGHT** (Maradona Jazz a Hosté)
SWING TANČÍRNA (Wooteep a host)
-
- po 31. 12. **IMPERIALISTIC SILVESTR NIGHT** (Philip TBC, Pixie, Babe LN & Stanzim & Ghonzales, Akira, Beast67, Mersi & Vitt3k, Snookey & KanJacca)
MOOOVE IT! STAGE (Quadrant Sound, M&Gors Sound System)
DUBSTEBLOG KILLOUT (Stifler Selecta, Dirty Little Toaster, Clockmaker, Woostep)
-
- so 01. 01. **ÚTERNÍ CHILL** (Hlava a hosté)

KLUB 007 STRAHOV

Koleje ČVUT, Blok 7, Chaloupeckého 7, Praha 6 | www.klub007strahov.cz

- so 01. 12. Screamo / Post Hard Core **HOPES DIE LAST** (it), **FALL AGAINST FATE** (uk)
ne 02. 12. Post Punk / Alternative **E.D. SEDGWICK** (usa), **CRIME** (de)
st 05. 12. Hard Core / Punk **P.R.O.B.L.E.M.S.** (usa), **NEZAPOMĚŤ!**
čt 06. 12. Punk Rock / Indie **SUFFER, LUCKY LOSERS**
pá 07. 12. 90's Retro Hits Party **DJ JOSEF SEDLŮN**
so 08. 12. Street Punk / Oi! / Hard Core **CROSSCZECH, ZAČÍATOK KONCA** (sk), **BETTER WAY**
st 12. 12. Alternative / Indie **PIANO**
čt 13. 12. Speed Rock / Punk'n'Roll **PETER PAN SPEEDROCK** (nl), **THUNDERBIRDS**
pá 14. 12. Ska Punk **TALCO** (it) + **SKAPARÁDA!!** DJs Rude Boy Rhythm: DJ Buqi, Kuře, Roman & Path
so 15. 12. Hard Core Metal **FLOWERS FOR WHORES, LAHAR, BRUTALLY DECEASED**
st 19. 12. Electronic / Alternative **U-PRAG**
čt 20. 12. Punk / Hard Core **VYČÚRAT A SPÁT, DREADROT, VAGYNY DY PRAGA**
pá 21. 12. Post Punk / Alternative / Noise **KONTROLL, PLANETY, OR**
so 22. 12. Punk Rock / Rock'n'Roll **CHURCH OF CONFIDENCE** (de), **PASCAL BRIGGS** (de)
ne 23. 12. Punk **V. T. MARVIN**
pá 28. 12. Hard Core **REASON TO CARE** (de), **BRIDGES LEFT BURNING** (de),
BROOKS WAS HERE (pl), **PALAHNIUK**
po 31. 12. Punk Rock & 80's Disco Hits **SILVESTROVSKÝ KARNEVAL:**
DJ Efka & DJs Prague City Rockers !!

CLUB BOŽÁK TEPLICE

Sochorova 1516 | 415 01 | www.bozak.cz

- so 01. 12. Art **FRESHLABELS.CZ B-DAY**
čt 06. 12. Kino **Občan K.** /ČR/2012/72min/, diskuse s hosty: Ztohoven
pá 07. 12. Rock **GYMPLAY:** mejdan nejen pro gympláky
so 08. 12. Rap **KAREL KRÁL, DJ FISHSTICK,** & hosté
pá 14. 12. Rock **ŽÁDNÝ SMĚR,** & hosté
pá 21. 12. Punk/Rock **BOMBS FROM HEAVEN, RABIES, THE SEEGRS**
so 22. 12. DnB JUNGLEmeets: **KATCHA vs. MC JACOB, SQADRA, JUNKIE FORCE**
ne 23. 12. Sport 3oží Halla **SK8: Contest, DJ HECH** & hosté
po 24. 12. Electro Wajnachspras: **3OZAK 3OYS,** & hosté
út 25. 12. Rap **VLADIMIR 518 vs. TEREZA ČERNOCHOVÁ vs. DJ MIKE TRAFIK** & hosté
ne 31. 12. Mix **3OŽÍ SILVETREST: Rezidents&Presidents Project**

STRUMMER NITE

- čt 20. 12. Praha/Cross: **MR RAY GANGE** (original rudeboy)
SIR VINCE WHITE (the Clash guitar)
THE CHANCERS (special Clash tribute set!)
THE MOVEMENT (hard mods Copenhagen)
JOE STRUMMER TRIBUTE NITE DJ TEAM
pá 21. 12. Praha/Cross: **DJ MR DON LETTS** (Big Audio Dynamite, great moviemaker and reggae dj)
PRAGUE CITY LOVERS DJS TEAM + MIKKIM
+ djs afterparty @ Úl Bar
so 22. 12. Praha/007: **CHURCH OF CONFIDENCE** (punk rock Berlin)
PASCAL BRIGGS (punker, songwriter and a hero)
+ djs afterparty + after afterparty @ Újezd Pub

LUCKY HAZZARD

ITALSKÁ 28

PRAHA 2

OD 1.12

OTEVŘENO

KAŽDÝ DEN

10.00 - 20.00

Rock'n'Roll
Shop

WWW.HAZZARD.CZ

GrowShop & HeadShop

GROWLAND

Sleva 20% na 1 balení Semen

GROWLAND

Kupón na slevu 20%

Prodejna Letná:

Újezd 15

150 00 Praha 5

po-pa 10.00 - 18.00 hod.

Email: ujezd@growland.cz

Telefon: +420 733 698 833

Prodejna Újezd:

Čechova 13

170 00 Praha 7 - Letná

po-pa 10.00 - 18.00 hod.

Email: letna@growland.cz

Telefon: +420 774 499 115

WWW.GROWLAND.CZ

WWW.GROWLAND.CZ

MIGHTY BAR VELBLOUD

OTEVÍRACÍ DOBA: ÚTERÝ – SOBOTA: od 19.00

NE, PO: ZAVŘENO ★ WWW.VELBLOUD.INFO

facebook
VELBLOUD Club & Café

Pipes and Pints

čt **13. 12.**
+ The STRAPONES
(Swiss), vstup 130Kč

pá **14. 12.**
+ Dirty Blondes
vstup 150Kč

U NÁS TOČÍME:

*Budweiser
Budweiser*

speciální dvojkoncert!
PŘEDPRODEJ VSTUPENEK
V KLUBU NA BARU

pro budweiser budweiser.com foto: jana 2012

MIGHTY BAR VELBLOUD

U TRÍ LVŮ 4, ČESKÉ BUDEJOVICE | TEL.: 608 666 651 | WWW.VELBLOUD.INFO

- So 01. 12. **SKLIZEŇ 2012 – Dr. KARY, Mr. COCOMAN, COLECTIV, MESSENGER**
- St 05. 12. **BLACKOUT – Drum'n'Bass night**
- Čt 06. 12. **WANE SICK –** Hodně muziky za málo peněz
- Pá 07. 12. **UZAVŘENÁ SPOLEČNOST**
- So 08. 12. **SUFFER, LUCKY LOSERS – Punkrock night**
- Út 11. 12. **INTESSAR –** Orientální tanečnice + **OLDIES AFTERPARTY**
- St 12. 12. **HIGH FIVE, RIVER JORDAN, VEES DJs –** Indie night speciál
- Čt 13. 12. **PIPES & PINTS, The STRAPONES (Swiss) –** Punkrock night
- Pá 14. 12. **PIPES & PINTS, DIRTY BLONDES –** Punkrock night
- So 15. 12. **ASHERON a hosté –** Progressive/Metal/Rock night
- Út 18. 12. www.velbloud.info
- St 19. 12. **PINKOUT –** Gay&Lesbian and friends night
- Čt 20. 12. **XVW NIGHT –** A dobří už vědí...
- Pá 21. 12. **SMUTNÝ KAREL –** Psychedelický konec světa
- So 22. 12. **JOE STRUMMER MEMORIAL –** The CLASH night (BUDWEIS CITY DJ SQUAD)
- Po 24. 12. **ŠTĚDROVEČERNÍ HOSPŮDKA**
- Út 25. 12. **SILENT DISCO –** X-mass speciál
- St 26. 12. **UZAVŘENÁ SPOLEČNOST**
- Čt 27. 12. **ZNOUZECTNOST –** Alternative punk night
- Pá 28. 12. **FINAL PARTY – THE HOPE, SOUR BITCH, QUEENS OF EVERYTHING, SNOWPUNX ORKESTRA, BOMBS FROM HEAVEN**
- So 29. 12. **VEES, The POOH, DIRTY BLONDES –** Ultimate Rock'n'Roll night
- Ne 30. 12. **DOBŘÝ ANDĚL –** Benefiční koncert
- Po 31. 12. **SILVESTR! –** Fakt jo?

Horoskopy přináší
věštkyňe Zerinda.

II ♈ ♉ ♊

MIGHTY HOROSCOPE

VODNÁŘ

(21. 1. – 20. 2.)

V případě zloprověsných znamení z nebes si dá řádný hvězdopracev takzvanou pojišťovačku. Ne, že by spáchal koitus s pojišťovavic agentkou, nýbrž sáhne i k dalším tajemným naukám. Nejinak tomu bylo i ve vašem případě: rozhodli jsme runy a padla runa S, zahleděli jsme se do magické koule - zazařil Zlatý úsvit, z koláčku štěstí jsme vyjmuli vzkaz - „pozor na pravou ruku“ a při hodu kostkami padly dvě osmičky. Je to v řiti, stane se z vás nácek.

RYBY

(21. 2. – 20. 3.)

Coldrex, Modafen, Orafar, Robitussin, Mucosolvan a Otrivin - zní to jako line-up black/death metalového festáku, že? Bohužel jde o line-up vašeho nákupu v lékárně. Praktický lékař na vás kašle, takže jestli nechcete do vánoč chrchlat jako tuberák, zakapte kromě výše zmíněného i knihu „Vlhká místa“ a padejte do poste.

BERAN

(21. 3. – 20. 4.)

Silná konjunkce Jupitera v listopadu probudí vaše budovatelské choutky a puzení nevysvětlitelnou touhou krásnit a tunit své obydlí, vydáte se přetěžkou kutilskou stezkou. Dejte

pozor na nákupy nářadí, zejména u řezbářských dlát, tavných lepicích pistolí, závitového oček a závitnic vám hrozí nepěkný ojeb od neseriózního prodáváče. Nenechte se odradit faktem, že náčiní ve vašich nešikovných pařátech působí stejně jako hodinářská pinzeta v prasečích paznechtích, pomyslete na PhDr. Přemka Podlahu, CSc. a dejte se do díla!

BÝK

(21. 4. – 21. 5.)

Čest bejku! Co si komu proved, že tě hvězdy nenávidí? Jak se říká, čert sere na jednu hromadu a ty budeš mít nasráno nad

tři patra. Nestřídám konzumace alkoholu v kombinaci s tvou zatvzrelou povahou ti však kom nepomůže. Ale co, i pád na držku je pohyb vpřed!

BLÍŽENCI

(22. 5. – 21. 6.)

Jestli někomu pí. Štěstěna servíruje první svafák, pak ste to právě vy. Tolik lásky, milých vzpomínek z dětství, úspěchů a obdivů si nezaslouží snad ani vaše roztomilá bisexuální nátura. Nezapomínejte však na to, že tato ladná dáma je značně vrtkává, rozdělte se proto se svým okolím, třeba vám z toho v příštím kole něco kápně.

RAK

(22. 6. – 22. 7.)

Nemáte rádi samotu, toužíte po společnosti vrstevníků, jež mají podobné zájmy a koničky, jako vy. Máte dost protivnou náladu, ale chtěli byste se z nějakého důvodu pářit. Pak máme jednu radu: podepište smlouvu s ďáblem v podobě peněžní půjčky a jděte na Final Party. Uklidněte se!

LEV

(23. 7. – 22. 8.)

Vaše ohnivě znamení prokřané Sluncem bude tento měsíc velice inspirativní. Žel bohům a runám

si to opět myslíte jenom vy, takže se držte zpátky, a pokud si chcete zařvat, tak ne v práci, ne doma. Jděte třeba na Sedmičku, rozloučit se se Suffer, snad vám v kopích nebude házet klacky pod nohy Měsíc.

PANNA

(23. 8. – 22. 9.)

Pokud chcete pokračovat ve slibně započatém získávání nových vědomostí, směle do toho. Nápadů máte spoustu a energie ještě víc, což irituje nejen hvězdy, ale i bohy - měli byste si uvědomit, že kdo chce víc, nemá nic. Jděte se radši uklidnit na Brujerii, možná přestanete srát nejen své okolí.

VÁHY

(23. 9. – 23. 10.)

Zatímco ostatní kolem bojují s virusy, komunisty a globální lobotomii, vám je to opět jedno. Mars a Lev se pohybuje, Merkur s Venuší rádí jak za Velkého třesku, je vám to jedno. A proto čekat nemilé zprávy, okolí tvá nadutost rozčlňuje. Ale neboj, jako umělecký typ z toho určitě nakonec něco vytříkáš!

ŠTÍR

(24. 10. – 22. 11.)

Jste sice od přirození neskučetní hajzlové, ale prosinec vám přisune do

cesty samozvané, kteří vás zklidní a přimějí nenadělat více škody než užítku. Vemte všechny prachy, zachovejte se aspoň jednou jako jedinec a jděte někam ven s kámošema. Nebo do prdele.

STŘELEK

(23. 11. – 21. 12.)

Jako vrozený optimista razíte neodbytné teorii “těžko na cvičišti, lehký na bojšišti”! Je to roztomilé, ale nikoho to nezajímá. Děti v Africe mají hlad, světem vládne chaos a prdy ničí ozón. Pokud se chcete o něco snažit nebo se za něco bít, dobře rozvažte, kam své síly napřete. Jde o měsíc, který má velký vliv na vaši budoucnost!

KOZOROH

(22. 12. – 20. 1.)

Aja! Nejen Býkům je tento měsíc věnována pocta pyšnit se titulem Hovnář. Zůstaňte bez přetvářek stále konzervativním, nepouštějte se do obchodů, odchodů, nedejbože lascivních tanečků kolem opačného, potažmo druhého pohlaví. Jako jediný taneček vám, v zimě narozeným, doporučují hvězdy a zdravý rozum zumbu. Nic si z toho nedělejte a dejte si sraz s nějakým Býkem, můžete si o tom pokecat.

**GROW
SHOP**

Pimp My Growdom 2

**SOUTĚŽ
O HIGHTECH
PĚSTÍRNU
V HODNOTĚ**

50 000 Kč

VYPLŇ A VYHRAJ !!!

DRUHÉ KOLO STARTUJE NA VELETRHU CANNAFEST 2012

VYHLÁŠENÍ SOUTĚŽE PROBĚHNE 21.12.2012

VÍCE INFO NA STÁNKU Č 32 GROWSHOP.CZ

NEBO NA www.growshop.cz/pimp2

WAVEflector

G.SE

www.g-systems.eu
G-Systems Engineering s.r.o.

PRIMA KLIMA
QUALITY PRODUCTS

HOME box

GIB LIGHTING

PLAGRON

WWW.GROWSHOP.CZ

shop@growshop.cz | Bořivojova 89, Praha 3 Žižkov | Tel: +420 222 717 694 | +420 226 804 151